

CSR Journal

มีนาคม-พฤษภาคม/March-May2007
Published by: CSR Centre in Thailand

ฉบับที่ ๑๒

ธุรกิจกับสังคม

Business & Society

ซีเอสอาร์
ลดความเสี่ยง
ทางธุรกิจ

CSR : Reducing Risk

English Section
page 19-26
Living Economies In Asia

Corporate Social Responsibility

ศูนย์ธุรกิจกับความรับผิดชอบต่อสังคม
โครงการภายใต้เครือข่ายเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย)

Mission CSR Center in Thailand : พันธกิจ

To create an open platform for exchanges, discussion, training and networking among business leaders ~ and between business leaders and their stakeholders ~ in order to promote Corporate Social Responsibility.

เพื่อก่อให้เกิดเวทีในการแลกเปลี่ยน อภิปราย การฝึกอบรม และสร้างเครือข่ายในหมู่ผู้นำธุรกิจ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อส่งเสริมแนวคิดธุรกิจกับความรับผิดชอบต่อสังคม

Honorary Advisor

ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน
H.E. Anand Panyarachun
Former Prime Minister

Sponsors

Founders CSR Center : ผู้ก่อตั้ง

คุณศิริชัย สาครรัตนกุล Sirichai Sakornratanakul
คุณไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม Paiboon Wattanasiritham

ดร. จูรี วิจิตรวาทการ Juree Vichit-vadakan
ดร. นริศ ชัยสุต Naris Chaiyasoot
รศ. ต๋อตระกูล ยมนาค Tortrakul Yommanak
ผู้ใหญ่วิบูลย์ เข็มเฉลิม Viboon Khemchalerm
ดร. วรากรณ์ สามโกเศศ Varakorn Samakoses
ศ.ดร. ธงชัย พรรณสวัสดิ์ Thongchai Panswad
ดร. ไชยยศ บุญญากิจ Chaiyod Bunyagidi
คุณ นวพร เรืองสกุล Nawaporn Ryanskul
คุณ ปรีดา เตียสุวรรณ์ Prida Tiasuwan

Senior Executive Vice President, Exim Bank
Deputy Prime Minister; Minister of Social Development and Human Security
Chairperson, Center for Philanthropy and Civil Society at NIDA
Inspector - General at the Ministry of Finance
National Advisory Council for Economy & Society
Community Leader
Deputy Minister of Education; President, Dhurakijpundit University
Environmental Expert
Vice President, Thailand Environment Institute (TEI)
Expert on Finances and Economy
Advisor Social Venture Network Asia (Thailand);
Deputy Chairman of Global Compact in Thailand

SVN Committee : คณะกรรมการเครือข่ายเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย)

ที่ปรึกษา	คุณปรีดา เตียสุวรรณ์
ประธานกรรมการ	คุณสุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง
กรรมการ	คุณประสาร มฤคพิทักษ์ / คุณวัลลภา แวนวิลเลี่ยนส์วาร์ด / คุณสมลักษณ์ หุตานุวัตร / รศ. กนิษฐา นาวารัตน์ / คุณดารณี เรียมศรีวิไล / คุณสุริยน เกษะสุต คุณวิเชียร เจริญกานต์ / คุณโกศล เลิศศักดิ์ดำรงกุล / คุณจิตติมา ตลบันดาลโชค Mr. Jeffery Sng / ดร. โสภณ พรโชคชัย / คุณประวิทย์ เอี่ยมแสนสุข

a small but creative factor
หน่วยเล็กๆ ที่สร้างสรรค์

คุณปรีดา เตียสุวรรณ์ ประธานกรรมการ บมจ. แพรนด์ จิวเวลรี่ ได้แบกรับภารกิจเป็นประธานเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม SVN Asia (Thailand) อย่างต่อเนื่องมา 7 ปีเต็ม ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมของเครือข่ายฯ ก็ได้สร้างแพรนด์ให้เป็นแบบอย่างที่เหมาะสมความสำเร็จทั้งในทางธุรกิจ คุณขนานไปกับความสำเร็จในการเดินแนวทางการสร้างสรรค์ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) และเศรษฐกิจพอเพียง จนแพรนด์ได้รับการยกย่องเป็นกรณีศึกษาในรายงานของ UNDP

แพรนด์ ไม่เพียงเป็นบทเรียนของชาว SVN เท่านั้น แต่ยังเป็นแรงใจสำคัญในแวดวงธุรกิจไทย โดยเฉพาะในมิติของความรับผิดชอบต่อสังคม

ในวันนี้ คุณสุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง กรรมการผู้จัดการ และเจ้าของ บจก. วันเดอร์เวิร์ลด์ ผู้ผลิตของเล่นเด็กเพื่อการศึกษา เป็นเจ้าของตัวแบบอีกบริษัทหนึ่งของ CSR และเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากคุณปรีดา เตียสุวรรณ์ และชาว SVN ให้สืบทอดหน้าที่ประธานเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อไปอย่างเหมาะสม

คุณสุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง เป็นดาวรุ่งพุ่งแรงแห่ง CSR ภาคปฏิบัติ เป็นตัวจริงเสียงจริงที่กำลังนำพา SVN ก้าวไปข้างหน้าอย่างกระตือรือร้นและนำติดตามยิ่งนัก

มีนาคม 2550

ประสาร มฤคพิทักษ์
กรรมการเครือข่ายเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย)

Prasam Marukpitak
SVN Asia (Thailand) Committee

I would like to thank Khun Prida Tiasuwan who transferred the presidency of SVN Asia (Thailand) to the able hands of Khun Sutichai Eamcharoenying.

Khun Prida took up the challenge to get SVN off the ground in 1999 in a period that Thailand still suffered from the aftermath of the economic crisis. He made SVN a small but creative factor of importance in the business world of Thailand. He also made many connections with NGO's and even acted as an activist himself. In the same time he steered his own company, Pranda Jewelry, towards success and towards Sufficiency Economy in the same time.

Pranda Jewelry is one of the case studies in the UNDP Human Development Report on Sufficiency Economy. We learned a lot from Khun Prida and we are fortunate that he remains an active member and Advisor of SVN in Asia and Thailand.

March 2007

the year of transition

ปีแห่งการเปลี่ยนแปลง

ถึง ผู้อ่าน

ปี ๒๕๕๐ นับว่าเป็นปีแห่งการเปลี่ยนแปลงและการส่งผ่าน แม้แต่ในแวดวงของเราเอง ผมเองมีความยินดีอย่างมากที่ได้มอบบทบาท และหน้าที่ประธานเครือข่ายเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย) ให้กับเพื่อนร่วมงานในกลุ่มของเราที่มีความสามารถ เช่นคุณสุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง จาก บริษัท วันเดอร์เวิร์ล ทอย ในปีนี้ผมยังคงมีบทบาทเป็นบรรณาธิการบริหารของวารสารซีเอสอาร์ ธุรกิจกับสังคม และยังคงช่วยเหลืองานของเครือข่ายเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย) ด้วยความกระตือรือร้นในฐานะที่ปรึกษา

บุคคล 2 ท่านที่มีส่วนร่วมก่อตั้งศูนย์ซีเอสอาร์ ประเทศไทย ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของวารสารซีเอสอาร์ เพื่อให้เป็นเวทีแลกเปลี่ยนที่อิสระเรื่องธุรกิจกับความรับผิดชอบต่อสังคม บุคคลทั้งสองคือคุณไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อีกท่านหนึ่งคือ ดร.วารกรณ์ สามโกเศศ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ การแต่งตั้งบุคคลทั้งสองแสดงให้เห็นว่าประเด็นเรื่องธุรกิจกับความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงกำลังเป็นเรื่องสำคัญและนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในชุมชนธุรกิจของประเทศไทย

ปรีดา เตียสุวรรณ์

ที่ปรึกษาเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เอเชีย (ประเทศไทย)

Dear Readers,

The year 2007 seems to be the year of transition. Even in our own SVN circle we see change: I am most happy to hand over the presidency of SVN Asia (Thailand) to our esteemed colleague Suthichai Eamcharoenying of Wonderland Toys. This year I still will act as Editor-in-Chief of Business & Society while I will remain active as SVN Advisor.

Two of the Founders of the CSR Center in Thailand ~ the group that backed the initiative to create an independent journal for exchanges on Corporate Social Responsibility from its very start ~ became Ministers of the Interim Government. We congratulate Mr. Paiboon who is now Deputy Prime Minister and Dr. Varakorn, Deputy Minister of Education, with their important posts.

Their appointments show that CSR, and in a broader perspective Sufficiency Economy, is growing into a central source of inspiration for the business community in Thailand.

Prida Tiasuwan
Advisor, SVN Asia (Thailand)

Colophon

■ **Editorial Team** Prida Tiasuwan (Editor in Chief) | Kanitta Nawarat | Apinan Banthit | Kanchin Devahastin na Ayudhaya | Wallapa van Willenswaard | Thanatip Chattrabutti | Asama Mungkorchai | Hans van Willenswaard ■ **Lay out** Sam Klur Hua Kaeng Graphic Group ■ **Business & Society Coordination Editorial Team** Suan Nguen Mee Ma Co., Ltd 113-115 Fuang Nakorn Rd., (opp. Wat Rajabopit) Bangkok 10200 Tel.: 02-622-0955 Fax: 02-622-3228 www.suan-spirit.com Email: businessandsociety@suan-spirit.com ■ **SVN Secretariat** 28 Soi Rungsang, Bangna-Trad Rd., Bangna, Bangkok 10260 Tel.: 02-361-3311 Email: prida@pranda.co.th ■ **SVN Manager** Wilai Trakulsin Email: wtrakulsin@yahoo.com, wtrakulsin@svnasia.org ■ **For Information** on advertisements and sponsorship please contact Preyanuch Putthama 089-714-9076, Hans (English section) 02-622-0955 ■ สนับสนุนสไปนเซอร์ / โฆษณา กรุณาติดต่อ คุณปรียานุช พุทธิมา โทร. 089-714-9076, หรือคุณวิลลาร์ด แวนวิลเลียนส์วาร์ด โทร. 081-406-2260

■ Cover photo courtesy www.thailandguru.com
■ Reproduction page 7 courtesy Somboon Hormtientong. Information on his paintings: H Gallery, 201 Sathorn Soi 12, Bangkok tel. 081-310-4428 www.hgallerybkk.com

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นหนทาง แห่งการพัฒนาที่สมดุล

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทาน
“ทางสายกลาง” สำหรับโลก
แปลจากบทความพิเศษเขียนโดยอานันท์ ปันยารชุน
อดีตนายกรัฐมนตรี ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษชั้นนำ
ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2549

วันนี้เป็นวันพิเศษมากสำหรับปวงชนชาวไทย อันเป็นวันคล้ายวันเสด็จพระราชสมภพของพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นที่รักยิ่งของเรา คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช วันนีถือเป็นโอกาสอันเป็นมงคลที่จะถวายการสรรเสริญสดุดีอีกครั้งหนึ่งต่อพระวิริยะอุตสาหะอย่างมีทรงย่อท้อตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์ในภารกิจที่จะนำการพัฒนาและความเป็นอยู่ที่ดีมาสู่พสกนิกร

หัวใจสำคัญแห่งการพระราชทานที่ใหญ่อิ่งต่อสังคมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็คือแนวพระราชดำริที่มีวิสัยทัศน์ของพระองค์ด้านการพัฒนามนุษย์อย่างยั่งยืน จริงๆ แล้วปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ท่านได้หยั่งรากอย่างมั่นคงในประเทศไทยจนทุกวันนี้ ซึ่งเป็นฐานหลักในการวางนโยบายของรัฐบาล ปรัชญาดังกล่าวได้รับการยอมรับโดยชุมชนท้องถิ่น บริษัทเอกชน นักวิชาการ และผู้วางนโยบายสาธารณะเช่นเดียวกัน ปรัชญานี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อวิถีที่เรำจัดการกับเศรษฐกิจในแบบพอประมาณ

ท่ามกลางเพียงประเทศไทยเท่านั้นที่สามารถรับประโยชน์จากพระราชวิสัยทัศน์แห่งแนวการพัฒนาที่ถูกต้องเหมาะสมและยั่งยืนขึ้น ขณะที่การคุกคามจากภาวะโลกร้อนและความไม่แน่นอนของโลกาภิวัตน์ แนวความคิดเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาใช้ได้เป็นอย่างดี

โลกาภิวัตน์ได้นำประโยชน์อย่างมากมายสู่ผู้คนทั่วโลก อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดีตามประโยชน์เหล่านี้ได้แผ่กระจายออกไปอย่างไม่เท่าเทียม และคนยากจนก็มักจะถูกกระทบในทางลบจากผลข้างเคียงของโลกาภิวัตน์ ประชากรมากกว่าหนึ่งพันล้านคนยังคงอยู่ในความยากจน และชุมชนต่างๆ ทั่วโลก

กำลังเผชิญอันตรายที่ล่อแหลมกับความไม่มั่นคงทางการเงิน ความรุนแรง การค้าที่ไม่ยุติธรรม รวมทั้งภาวะโลกร้อนและผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

บางสิ่งบางอย่างจะต้องเปลี่ยน เราอยู่ในภาวะจำเป็นอย่างเหลือเกินที่ต้องมีเทคโนโลยีที่จะแก้ไขปัญหาลังงาน การกระจายความร่ำรวยมั่งคั่งอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น สันนามแข่งขันทางการค้ากับนานาชาติได้ และความช่วยเหลือทางด้านการพัฒนาแบบเกื้อกูลและมีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อประเทศยากจน แต่ท่านนี้ยังไม่เพียงพอ เราจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนสังคมของเราในระดับรากฐาน รวมทั้งคุณค่าและวิถีการบริโภคที่จะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้งมากขึ้น

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทำให้สิ่งดังกล่าวอันเป็นหนทางแห่งการพัฒนาที่สมดุลและเป็นองค์รวม และเป็นทางเลือกให้กับวิถีอันไม่ยั่งยืน ซึ่งโลกกำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

ด้วยแรงบันดาลใจจากพุทธศาสนา ปรัชญานี้มุ่งเน้น “ทางสายกลาง” ให้เป็นหลักสำคัญที่สุดสำหรับการประพฤติปฏิบัติและวิถีชีวิตที่เหมาะสมสำหรับคนทุกคนทั้งในระดับบุคคล ชุมชน ธุรกิจ และรัฐบาล ความพอเพียงหมายถึง ความพอเหมาะพอควร ความมัธยัสถ์ และความสามารถ

แนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จำเป็นต่อการบริโภคที่ยั่งยืน

พื้นดินสู่ภาวะปกติต่อความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สำหรับคนยากจนในพื้นที่ชนบทแล้ว สิ่งนี้หมายถึงว่าพวกเขาจะต้องพึ่งตนเองให้ได้เป็นอันดับแรก และก่อนอื่นใดในการผลิตอาหารแล้วจึงแสวงหาซึ่งการพัฒนาในระดับก้าวหน้าต่อไป ด้วยวิธีนี้พวกเขาก็จะสามารถฝ่าพายุแห่งการถดถอยของเศรษฐกิจและการผันแปรในตลาดโลกได้

แนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีความจำเป็นต่อการบริโภคที่ยั่งยืน การพัฒนาไปที่ละก้าวและการตระหนักถึงความแตกต่างหลากหลายทั้งในทางภูมิศาสตร์ สังคม ในการปฏิบัติให้โครงการและนโยบายพัฒนาเป็นผลสำเร็จ

ในประเทศไทยหลังวิกฤตการณ์ทางการเงินเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๐ ปรัชญาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้รับการยกย่องและได้สนับสนุนเสถียรภาพทางเศรษฐกิจเหนือการเติบโตอย่างไม่ควบคุม ปรัชญานี้ยังเน้นความจำเป็นที่จะ

โลกกำลังพุ่งดิ่งลงด้วยความเร็วและหนักหน่วง
สู่ทางตันแห่งความไม่เท่าเทียม และการบริโภคที่
ไม่ยั่งยืนที่มองจากด้านทานเอาไว้ได้ เราไม่มีทางเลือก
นอกจากจะเปลี่ยนวิถีทางและดำเนินตาม
“ทางสายกลาง” แห่งเศรษฐกิจพอเพียง

ทำให้คุณค่าทางสังคมเข้มแข็ง เพื่อที่ทุกคนโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ยของรัฐและนักธุรกิจเคารพกฎระเบียบของกฎหมายสนับสนุนค่านิยมหลักประชาธิปไตย ร่วมยึดมั่นต่อหลักคุณธรรมได้แก่ความซื่อสัตย์ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เป็นการกระทำที่

ในทางปฏิบัติ แนวพระราชดำริด้านการพัฒนาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้นำมาไข่มุกกว่า 3,000 โครงการหลวงทั่วทั้งประเทศ ตัวอย่างหนึ่งก็คือโครงการที่สนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือกในพื้นที่ชนบทห่างไกลสำหรับการชลประทาน น้ำดื่มที่สะอาด และการอนุรักษ์

สิ่งแวดล้อม โครงการนี้ได้ก่อให้เกิดความรู้และนวัตกรรม ซึ่งได้เป็นที่รู้จักยอมรับกันทั่วโลก

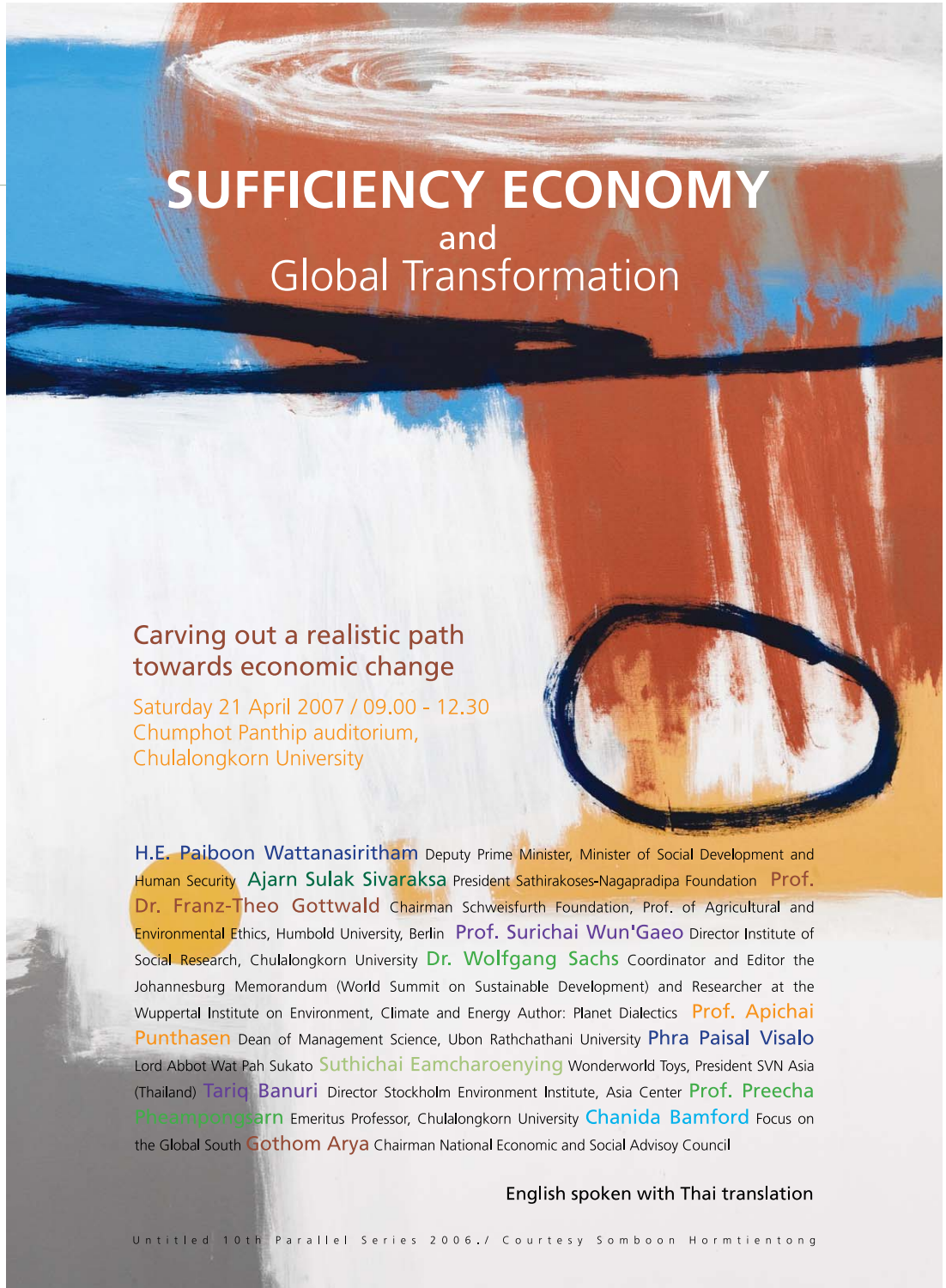
ตัวอย่างอื่นๆ ก็คือ โครงการหลวงทั่วประเทศ ซึ่งสนับสนุนความหลากหลายของการผลิตในครัวเรือนเพื่อที่จะให้แน่ใจว่าในภาวะยากแค้นลำบากนั้นจะมีอาหารและปัจจัยการยังชีพพื้นฐาน และเพื่อลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการพึ่งพาพืชผลเพียงชนิดเดียว เป็นที่น่าสังเกตว่าหลายๆ หมู่บ้านยากจนที่ถูกโจมตีโดยสึนามิทางภาคใต้ของประเทศไทย ได้ใช้แนวปฏิบัตินี้โดยไม่ได้พึ่งเพียงแต่การจับปลา สามารถกลับสู่ภาวะปกติด้วยความรวดเร็วอย่างน่าทึ่ง

รายงานที่กำลังจะออกมาในอีกไม่นานด้านการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทย ซึ่งจะตีพิมพ์โดยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติในเดือนมกราคมจะช่วยวางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้บนจอเรดาร์ของโลกได้อย่างแน่นอน รายงานนี้อุทิศให้สาระสำคัญของ “เศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนามนุษย์” ซึ่งจะไปถึงผู้อ่านนานาชาติอย่างกว้างขวาง รายงานจะอธิบายต่อโลกถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยความหมายที่แจ่มแจ้งมากขึ้นและการปฏิบัติใช้ที่ประโยชน์เหมาะสม ไม่เพียงแต่เพื่อการยกชุมชนในชนบทให้พ้นจากความยากจน แต่ยังเพื่อการสนับสนุนการทำธุรกิจที่ดี นโยบายเศรษฐกิจมหภาค และการจัดการโลกาภิวัตน์แบบสมบูรณ์รอบคอบ

ทิศทางการธุรกิจไทยในปี 2550 และในอนาคต
อีก 10 ปีข้างหน้า

คุณภักดิ์ริยา เบนจพลชัย
กรรมการและผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คุณภักดิ์ริยา เบนจพลชัย ให้สัมภาษณ์วารสารธุรกิจกับสังคม เรื่องการปรับใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและซีเอสอาร์ในตลาดทุน ท่านได้เกริ่นนำถึงภาพรวมของธุรกิจไทยว่าต้องย้ายไปคูบทเรียนช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 40 เรื่องการกู้เงินเกินสมควร การขยายตัวเกินความพอดี โดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงที่

SUFFICIENCY ECONOMY and Global Transformation

Carving out a realistic path
towards economic change

Saturday 21 April 2007 / 09.00 - 12.30
Chumphot Panthip auditorium,
Chulalongkorn University

- H.E. Paiboon Wattanasiritham** Deputy Prime Minister, Minister of Social Development and Human Security
- Ajarn Sulak Sivaraksa** President Sathirakoses-Nagapradipa Foundation
- Prof. Dr. Franz-Theo Gottwald** Chairman Schweisfurth Foundation, Prof. of Agricultural and Environmental Ethics, Humboldt University, Berlin
- Prof. Surichai Wun'Gaeo** Director Institute of Social Research, Chulalongkorn University
- Dr. Wolfgang Sachs** Coordinator and Editor the Johannesburg Memorandum (World Summit on Sustainable Development) and Researcher at the Wuppertal Institute on Environment, Climate and Energy Author: Planet Dialectics
- Prof. Apichai Punthasen** Dean of Management Science, Ubon Rathchathani University
- Phra Paisal Visalo** Lord Abbot Wat Pah Sukato
- Suthichai Eamcharoenying** Wonderworld Toys, President SVN Asia (Thailand)
- Tariq Banuri** Director Stockholm Environment Institute, Asia Center
- Prof. Preecha Pheampongsarn** Emeritus Professor, Chulalongkorn University
- Chanida Bamford** Focus on the Global South
- Gothom Arya** Chairman National Economic and Social Advisory Council

English spoken with Thai translation

เศรษฐกิจพอเพียงไม่ขัดขวางการเติบโตของภาคธุรกิจ

คุณทิพย์ยา เบนจพหลษ์
กรรมการและผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ในโอกาสให้สัมภาษณ์วารสารธุรกิจกับสังคม

ผันผวน แต่วันนี้ธุรกิจไทยได้มีการปรับตัว มีความระมัดระวัง การขยายตัวทางธุรกิจไม่ให้เกิดพอดี ยิ่งมาประกอบกับ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งไม่ได้หมายถึงธุรกิจต้องหยุดลงทุน ธุรกิจก็ต้องขยายตัว แต่ต้องระดมทุนหรือใช้เงินกู้ยืมอย่างพอดี มีความเสี่ยงที่รับได้ และเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการธุรกิจ โดยเฉพาะการพัฒนาคน และการวิจัยและพัฒนา ดังนั้น หากธุรกิจขยายตัวโดยใช้แนวทางของเศรษฐกิจพอเพียง ภาคธุรกิจจะสามารถเติบโตไปข้างหน้าได้ด้วยดี

“ตลาดหลักทรัพย์ฯ เอง เป็นส่วนหนึ่งของกลไกการระดมทุนของภาคธุรกิจ ตลาดทุนแห่งนี้ช่วยลดความเสี่ยงจากการก่อหนี้เกินสมควรของภาคธุรกิจได้”

ซีเอสอาร์เพื่อธุรกิจเติบโตอย่างยั่งยืน

ธุรกิจในวันนี้มีความตื่นตัวเรื่องของซีเอสอาร์มากขึ้น ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ภาคธุรกิจได้วางกระบวนการทำธุรกิจ โดยคำนึงถึงเรื่องซีเอสอาร์ การนำแนวคิดนี้มาปฏิบัติ มีกระบวนการที่ชัดเจน สอดคล้องกับการเติบโตทางธุรกิจอย่างยั่งยืน

ถ้าธุรกิจไม่คำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็มีความเสี่ยงเกิดขึ้นมากมาย เมื่อดูแลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแล้ว ความเสี่ยงของธุรกิจก็ลดลง อีกประการหนึ่ง ภาคธุรกิจมีกำลังแล้วก็แบ่งปันให้กับสังคม ทำให้สังคมดีขึ้น ธุรกิจก็เติบโตอย่างยั่งยืน ตลาดหลักทรัพย์ฯ เริ่มต้นแนวคิดการมีส่วนร่วมกับสังคมด้วยการให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับตลาดทุน เริ่มจากการให้ความรู้ด้านการบริหารการเงินแก่สังคม การรู้จักออมเพื่ออนาคต รู้จักใช้ทรัพย์สินที่มีอย่างพอดี ทำให้ตนเอง ครอบครัว และสังคมมีความแข็งแรงขึ้น หนึ่งในโครงการให้ความรู้แก่สังคม คือการสร้าง “ห้องสมุดมารวย” ซึ่งเริ่มในสมัยอดีต-ผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์ฯ คุณกิตติรัตน์ ณ ระนอง

สร้างสถาบัน ขยายผลซีเอสอาร์

คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ฯ อนุมัติวงเงิน 10 ล้านบาท เพื่อก่อตั้งสถาบันธุรกิจเพื่อสังคม หรือ CSRI (The Corporate Social Responsibility Institute) ทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนให้บริษัทของไทยดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบมากขึ้น เป็นเสมือนศูนย์กลางในการส่งเสริมแนวคิดและการปฏิบัติตามหลักธุรกิจเพื่อสังคม (CSR) มีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่บริษัท และองค์กรธุรกิจ ทำให้องค์กรตระหนักว่า การบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจสามารถดำเนินไปพร้อมๆ กับการเป็นบริษัทที่สร้างสรรค์สิ่งดีงามแก่สังคม สิ่งแวดล้อม และชุมชนได้

“คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ฯ มองว่าความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องจำเป็น และสำคัญมากขึ้นทุกทีสำหรับการเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจ การสร้างมูลค่าเพิ่มและการติดตามรับรู้ของสาธารณะ การตั้ง CSRI จะช่วยส่งเสริมให้แนวทางนี้กระจายไปสู่วงกว้าง ทำให้บริษัทต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นเอกภาพและพลังขององค์กรในตลาดทุน รวมถึงภาคธุรกิจอื่นๆ ทั้งยังนำสู่การปฏิบัติกรอย่างยั่งยืนรูปธรรมของภาคธุรกิจที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และชุมชนด้วย”

ซีเอสอาร์ที่มีอยู่เดิมในตลาดหลักทรัพย์ คือ ธรรมภิบาล

กฎบัตรซีเอสอาร์ (CSR Charter) ของตลาดหลักทรัพย์

พอเริ่มทำภายในองค์กรเองและชุมชนรอบข้างแล้วก็คิดว่าทำอะไรจะชักชวนให้บริษัทจดทะเบียนสมาชิก ซึ่งเป็นสังคมกลุ่มใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้เข้ามาร่วมทำครั้งนี้ด้วย แล้วแนวทางควรจะเป็นอย่างไร ตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงทำกฎบัตรซีเอสอาร์ (CSR Charter) เพื่อที่ว่าจะให้ใครก็ตามที่สนใจ สามารถนำแนวทางนี้มาปฏิบัติ ซีเอสอาร์ยังไม่ใช่ว่าเวลาที่จะบังคับให้ใครทำตาม แต่จะเป็นเรื่องความสมัครใจมากกว่า เพียงแต่เราต้องสร้างกระแส และสร้างแรงจูงใจ

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ฯ

กับความร่วมแรงร่วมใจกัน

แนวคิดเรื่องซีเอสอาร์เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่มีอยู่เดิมในตลาดหลักทรัพย์ฯ อยู่แล้ว คือธรรมภิบาล (Corporate Governance) ธรรมภิบาลมีหลายแง่มุมด้วยกัน เช่น คมร เปิดแผนดอมูล การดูแลผู้ถือหุ้น ซึ่งแนวคิดซีเอสอาร์หรือการดูแลสังคมรอบข้างของธุรกิจก็เป็นหนึ่งในนั้น

ปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังไม่ถึงกับจัดอบรมเรื่องซีเอสอาร์ แต่มีการประชุมร่วมกันโดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านซีเอสอาร์เข้าร่วม เพราะเข้าใจว่าซีเอสอาร์แต่ละแห่งอาจมีกระบวนการทำงาน และมีเป้าหมายแตกต่างกันในแต่ละ

บริษัท ยกเว้นหากมีบางเรื่องที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากหลายฝ่าย ก็มีความเป็นไปได้ที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ จะเข้าไปประสานความร่วมมือและให้การสนับสนุน ที่ผ่านมามีการตั้งมูลนิธิของตลาดหลักทรัพย์ฯ ขึ้นมา เพื่อให้เป็น

กองทุน “โครงการเชิดชูผู้ทำความดีให้กับสังคม” โดยให้ผู้นำชุมชน 6 ท่าน คัดเลือกบุคคลที่ทำความดีแก่ชุมชนนั้นๆ ทั้งในชนบท และในเมือง เช่น ชุมชนแออัด และเชิดชูขึ้นมาเป็นตัวอย่างของบุคคลที่ทำความดีเพื่อสังคมในด้านการศึกษา กีฬา ดนตรี

องค์กรด้านสังคม มีแนวโน้มจับคู่กับ

ภาคธุรกิจมากขึ้น

ปัจจุบันมีหลายโครงการที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ ทำร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชน คุณไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีความเห็นว่าอยากตั้ง “ศูนย์ข้อมูลโครงการช่วยเหลือจากภาคธุรกิจที่อยากจะทำเพื่อสังคม” เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของสังคม โครงการอะไร อยู่ที่ไหน มีใครช่วยเหลือแล้วบ้าง ซึ่งข้อมูลพวกนี้ยังอยู่กระจัดกระจาย ตลาดหลักทรัพย์ฯ คิดว่าน่าจะเข้าไปช่วยเหลือตรงนี้ หากธุรกิจอยากทำซีเอสอาร์ มีกำลัง แต่ไม่มีเวลา ไม่รู้กระบวนการ จะได้เข้ามาใช้ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลแห่งนี้ได้ ซึ่งคาดว่าจะเกิดประโยชน์สูงสุด ซีเอสอาร์จึงถือว่าเป็นแนวโน้มที่ดีของสังคมไทย ธุรกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืนจากการที่ธุรกิจได้ดูแลสังคมรอบข้าง

ผู้บริโภคฉลาดขึ้น ความรับผิดชอบทางสังคมของธุรกิจต้องครบวงจร

ดร.สงเกียรติ ทานสัมฤทธิ์
ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่
แผนและกลยุทธ์ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)

กล่าวถึงทิศทางเศรษฐกิจในอีก 10 ปีข้างหน้าว่า สังคมโลกเปลี่ยนไป ในช่วงปี 1950 ไม่ว่าจะมีความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) กิติ ความเสี่ยงทางเทคนิค (Technical Risk) กิติ และความเสี่ยงทางสังคม (Public Risk) กิติ ในช่วงนั้น ความเสี่ยงทางสังคมไม่มีใครพูดถึง แต่พอมถึงปี 1990 มันกลับกันเลย เพราะความเสี่ยงทางการเงินเริ่มมีนวัตกรรมทางการเงินใหม่ๆ จะเอาเงินลงทุนสกุลไหนก็ได้ในโลก เช่นเงินเยนเงินเหรียญสหรัฐฯ เงินบาท สามารถบริหารจัดการได้ ส่วนความเสี่ยงทางเทคนิค เมื่อ 10-20 ปีที่แล้วเวลารวางท่อข้ามแม่น้ำ หรือข้ามถนน ต้องหยุดการจราจรแล้วค่อยวางท่อ พอมานี้ปัจจุบันเจาะลอดได้เป็นระยะทาง 1 กิโลเมตร เพราะฉะนั้นการวางท่อก๊าซลอดได้ แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเจ้าพระยา ทำได้ในช่วงหลังเทคโนโลยีจึงไม่ใช่เรื่องใหญ่ ปรากฏว่า ความเสี่ยงทางสังคมกลายเป็นปัญหา หลายบริษัทอาจต้องเสียหายไปเลยเพราะว่าผิดพลาดทางด้านสังคม นี่เป็นแนวโน้มทางด้านธุรกิจที่ปตท. เห็น การทำธุรกิจทุกวันนี้ ไม่ว่าเราจะทำธุรกิจอะไรก็กระทบหมด เนื่องจากสภาพสังคมที่เติบโต การสื่อสารทำให้ผู้บริโภคฉลาดขึ้น ชาวทีวี อินเทอร์เน็ต ทำให้ผู้บริโภคเพิ่มพูนความรู้ต่างๆ ได้มากขึ้น

ในอดีตเราผลิตน้ำมันเครื่อง ผู้ใช้เอาไปใช้ พอใช้เสร็จทิ้งกระป๋องน้ำมันเครื่องได้ เพราะสมัยก่อน ตอนเมืองเคยเป็นทุ่งแต่ทุกวันนี้ไม่ได้แล้ว เพราะสภาพสังคมเปลี่ยน มันแออัดไปหมด รั้วโรงงานชนรั้วบ้าน คนพบเห็นแล้วมองว่ามันไม่ใช่ที่ๆ เหมาะสมที่จะทิ้งกระป๋องน้ำมันเครื่อง ด้วยเหตุนี้ความรับผิดชอบต่อธุรกิจ ไม่ใช่แค่ขายสินค้าแล้วจบ แต่เราต้องรับผิดชอบต่อสังคมจริง เช่น สถานีบริการมีจุดทิ้งกระป๋องน้ำมันเครื่อง ถ้าเป็นธุรกิจอาหาร ไม่ใช่แค่ขายอาหาร แต่ต้องให้ความสำคัญว่าอาหารที่ขายมีส่วนประกอบของแคลอรีเท่าไร เพราะฉะนั้น สังคมทุกวันนี้จึงแตกต่างจากเมื่อ 10-20 ปีก่อน

กรอบแนวทางด้านซีเอสอาร์ของปตท.

ซีเอสอาร์จะต้องให้ความสนใจจากตัวธุรกิจของตนเองก่อน เช่น ปตท. เป็นธุรกิจที่ติดไฟได้ ระเบิดได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องให้ความสำคัญกับการกระทำของตนเองก่อน ปตท. จะมั่นใจได้อย่างไรว่าธุรกิจนี้เก็บน้ำมันตั้งล้านบาร์เรล เกิดรั่วและติดไฟ โรงกลั่นกิติ โรงแยกกิติ กิติ กิติ กิติ กิติ รวมถึง การขนส่งไปตามเส้นทาง ตรงนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่กฎหมายยึดถือว่าเป็นมาตรฐานขั้นต่ำ แต่เราจะยึดมาตรฐานสากลเป็นหลัก (ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานทางกฎหมาย) ได้แก่ มาตรฐานของ Global Report Initiative (GRI)

"ไม่ว่าปตท. จะทำดีต่อสังคมมากเท่าไร แต่เมื่อเกิดอุบัติเหตุก็กระเบิด หรือทำให้คนตาย มันทดแทนกันไม่ได้ มันล้างกระดานไปเลย เพราะฉะนั้น ถึงแม้ปตท. ไม่ได้ทำเพื่อสังคมเท่าไรเลย แต่ถ้าดูแลตรงนี้ได้ ก็ยังถือว่าเสมอตัว"

หลังจากประยุกต์ใช้มาตรฐาน GRI แล้ว สิ่งที่จะทำตามต่อมาคือจะเริ่มเข้าไปสู่ชุมชน สิทธิมนุษยชน การมีส่วนร่วมของภาคชุมชนและสังคม เป็นต้น ปตท. เอาหัวข้อเหล่านี้มาเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ว่าหัวข้อไหนที่จะต้องเจาะจงหรือเน้น เสร็จแล้วก็มาแบ่งหน่วยงานรับผิดชอบรับ จากนั้นจึงสร้างนโยบายหรือแนวทางในแต่ละหัวข้อแล้วออกแบบจนกลายเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ดีที่สุด ในแต่ละหัวข้อ นี้คือกรอบการทำงานด้านซีเอสอาร์ของปตท.

ท่อก๊าซตะเข็บชายแดนไทย-พม่า
ครั้งแรกที่ปตท. เผชิญกับความเสียหายทางสังคม

ต่อไปรัฐบาลจะทำอะไรคงไม่ง่าย ต้องตอบคำถามของสังคมได้

ย้อนไปเมื่อหลายปีก่อน ท่อก๊าซของปตท. ตรงตะเข็บชายแดนไทย-พม่า ถือเป็นเหตุการณ์ครั้งแรกที่ ปตท. เผชิญกับความเสียหายทางสังคมโดยที่ไม่ได้คาดมาก่อน เพราะปตท. วางท่อก๊าซมาหลายเส้นแล้ว แต่ว่าท่อก๊าซเส้นนี้มีอุปสรรค มีการคัดค้าน

"คนสมัยนี้กล้าแสดงความคิดเห็นในทิศทางที่สวนทางกับรัฐบาล ภาพแบบนี้เมื่อก่อนไม่ค่อยเห็น สะท้อนแนวโน้มของสังคมไทยว่า ต่อไปรัฐบาลจะทำอะไรคงไม่ง่าย เพราะต้องตอบคำถามของสังคม โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญฉบับใหม่บอกว่าประชาชนมีสิทธิ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในสิ่งต่างๆ นั้น เพราะฉะนั้น สังคมมันเปลี่ยนแล้ว การแก้ไขปัญหของปตท. ในครั้งนั้นคือการจัดตั้งโครงการต่างๆ เพื่อสื่อความเข้าใจกับชุมชน"

การทำงานต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์เหมือนกัน

หลังจากรัฐธรรมนูญฉบับนั้นเกิดขึ้น เวลาที่ปตท. จะทำอะไร ต้องทำความเข้าใจกับชุมชน ต้องเผื่อเวลา ซึ่ง 1 ปียังถือว่าสั้นไป อาจจะต้อง 2 ปี นอกจากนั้น ปตท. ต้องโปร่งใสด้วย สามารถตอบข้อซักถามของสังคม ขณะเดียวกัน ปตท. ต้องทำความเข้าใจกับภาครัฐด้วย หลายกรณี ปตท. ต้องอาศัยเครือข่ายของภาครัฐในการเข้าคุยกับชุมชน เพราะฉะนั้นเราต้องทำความเข้าใจกับภาครัฐให้ต้องแท้ ช่วงโครงการท่อก๊าซไทย-พม่า ถือเป็นบทเรียนที่ทำให้ปตท. ได้เรียนรู้ว่าคำว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (multi-stakeholder) ถือว่ามีความสัมพันธ์ซับซ้อน

ในการทำความเข้าใจกับกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน หรือกลุ่มเอ็นจีโอ นั้น ควรต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของปตท. ไม่ใช่แค่เปลี่ยนแปลงการทำงาน แต่ต้องมีทัศนคติใหม่ด้วย กล่าวคือการพูดคุยทำความเข้าใจกับกลุ่มเอ็นจีโอ ปตท. เองต้องอย่ามองว่าไม่ใช่ปฏิปักษ์ แต่ต้องมองให้ชัดเจนว่ากลุ่มเอ็นจีโอก็มีสิทธิเป็นเจ้าของ และมีมาตรฐานปรารถนาดีกับประเทศ แต่มองกันคนละมุม การพูดคุยทำความเข้าใจกันจึงจะประสบความสำเร็จ

ในฐานะนักวิจารณ์และเคลื่อนไหวทางสังคม อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างไม่รีรอว่า 'สิ่งที่บรรดาผู้รู้ทางธุรกิจเรียกว่า เศรษฐศาสตร์เชิงขนาด (economy of scale) แท้จริงแล้ว ก็คือความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (structural violence)' ขนาดของบริษัทได้ถูกขยายตัวจนใหญ่โตมากขึ้นเรื่อยๆ จนเสียสัมพันธภาพทางสังคมในระดับบุคคลไป ผลกระทบรุนแรงที่เกิดจากการดำเนินงานด้านธุรกิจถูกเบี่ยงเบนให้ออกห่างจากปฏิสัมพันธ์โดยตรงของคน รวมทั้งผลกำไรได้ไปอยู่ในชอกมูมที่ซึ่งระบบนิเวศ สังคม และความดีงามทางวัฒนธรรมอาจถูกทำลายลงโดยอำนาจอันไม่มีตัวตน ผมไม่ได้ต่อต้านธุรกิจ แท้จริงแล้วผมเป็นผู้ประกอบการด้วยซ้ำ แม้ว่าตอนนั้นผมเกษียณแล้วก็ตาม ผมคิดด้วยซ้ำว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมาพูดกันเรื่องความประพฤติดีในโลกธุรกิจ เพราะไม่ว่าจะในระดับไหนก็ตาม เราควรต้องตั้งสิ่งที่ดีในตัวเราออกมา และทำงานหนักเพื่อบรรลุสัมมาอาชีพ มีนักธุรกิจที่จริงใจมากมายหลายคนที่สนับสนุนงานของผม สิ่งที่ผมเห็น

ภาคธุรกิจควรทำเพื่อสังคม เพื่อขับเคลื่อนให้สังคมก้าวหน้าไปพร้อมกัน

ว่าได้ทำลายโลกของเราคือความทะเยอทะยานอยากอันไม่สิ้นสุด ที่สร้างวังวนของระบบการแข่งขันแย่งชิงที่หาทางออกไม่ได้ และภาพความสุขลงตาที่ขึ้นอยู่กับความมั่งมีอันเหลือคณานับบนความยากลำบากของผู้อื่น ที่ชายแดนพม่า ผมเคยหยุดรถแทรกเตอร์ที่ถางป่าเพื่อวางท่อส่งก๊าซชานาดานด้วยร่างกายของผมเอง มันแย่มาก ๆ ที่คิดว่าเราต้องการแหล่งพลังงานมากจนต้องยอมทนเห็นแรงงานถูกบังคับ การโยกย้ายชุมชน การทำลายธรรมชาติและป่าที่ควรอนุรักษ์ ผมจึงตัดสินใจเดินเข้าไปและยืนหยุดขวางทางรถแทรกเตอร์ ผมโดนจับกุมตัว ถึงแม้ว่าเวลานี้ผมได้รับการประกันตัว หากต้องเผชิญกับการดำเนินคดีในศาลมาเป็นระยะเวลาพอสมควร พวกเขายังไม่เห็นว่าจะยอมแพ้ บริษัทต่างชาติที่ลงทุนในพม่าเช่น บริษัทยูนิโคลและบริษัทไทยเทิล ก็ยอมถอยถอยบ้างเป็นบางส่วน และได้ชดเชยให้กับผู้เสียหายแน่นอนว่ามันก็เป็นเพียงเงินเล็กน้อยเมื่อเทียบกับผลกำไรมหาศาลที่พวกเขาได้รับ ประเทศไทยเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ และเราไม่อาจยอมรับกับสิ่งที่ผิดได้ ผมสงสัยว่า อะไรงั้นแน่ที่ถือเอาเป็นความเสียหายอย่างใหญ่หลวงสำหรับภาคธุรกิจ ระหว่างการพึงเสียงเอ็นจีโอ และผู้นำชุมชน มีการสนทนาวิสาสะเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในแนวทางการดำเนินธุรกิจ หรือการพยายามกลบกระแสเสียงการต่อต้านโดยอาศัยแผนการประชาสัมพันธ์ที่ขาดฉลาดและดำเนินธุรกิจต่อไปตามปกติ

อเนก นาคะบุตร
ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คุณอเนกกล่าวกับวารสารซีเอสอาร์ถึงทิศทางเศรษฐกิจของไทยในปี 2550 และในอนาคตว่ามุ่งไปในทิศทางใด โดยกล่าวว่าไทยกำลังเผชิญกับกระแสของโลกาภิวัตน์ ในท่ามกลางของสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศที่อ่อนแอ เพราะรัฐบาลยังเป็นรัฐบาลชั่วคราว การปรับตัวของภาค

ราชการยังไม่ทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์ ส่วนภาคสังคม ชุมชนระดับรากหญ้ายังไม่เข้มแข็ง จึงเป็นสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงว่าประเทศไทยจะขับเคลื่อนไปในทิศทางข้างหน้าได้อย่างไร ด้วยเหตุนี้ภาค

ธุรกิจ ซึ่งมีความเข้มแข็งด้านการเงินและบุคลากร ตลอดจนมีความพร้อม ความรู้เท่าทัน และปรับตัวทันต่อการแข่งขันในยุคโลกาภิวัตน์ ภาคธุรกิจจึงควรทำเพื่อสังคม เพื่อเป็นกำลังในการขับเคลื่อนสังคมให้ก้าวไปข้างหน้าได้ ดังนั้นการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจต้องสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือซีเอสอาร์จึงมีความสำคัญมาก

“สถานการณ์บ้านเมืองและเศรษฐกิจในปัจจุบัน ภาคธุรกิจควรเสียสละกำไรบางส่วน เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในภาวะที่ค่าครองชีพแพงขึ้น และควรแบ่งปันผลกำไร 2-3% มาช่วยเหลือสังคม ในโครงการเฉลิมพระเกียรติต่างๆ เช่น โครงการปลูกป่าชุมชน ซึ่งเป็นผลดีต่อสิ่งแวดล้อม”

ในอนาคตรัฐบาลเสนอโครงการให้ภาคธุรกิจ โดยเฉพาะองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีผลกำไร 3-5 หมื่นล้านบาทต่อปี แบ่งปันผลกำไร 2-3% มาเข้ากองทุนสวัสดิการสังคม โดยอาศัยมาตรการจูงใจต่างๆ เช่นการลดหรือยกเว้นภาษีเพื่อจูงใจ โดยเงินที่ได้จะนำไปช่วยเหลือและพัฒนาสังคมและชุมชน เช่น การปลูกป่า, สุขภาพเด็กและเยาวชน และการเฝ้าระวังทางสังคม เป็นต้น ตั้งแต่ปีกลางปีนี้จะจะมีเงินจากภาคธุรกิจเข้ากองทุนประมาณ 2-3 พันล้านบาท และจะใช้ในแผนพัฒนาที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจและภาคราชการในจังหวัดต่างๆ นำร่องไปก่อน 10 จังหวัด ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่นก็จะให้แต่ละชุมชนไปคิดวางแผนด้วยตนเอง

บริษัทให้พนักงานทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อการพัฒนาในระยะยาวร่วมกัน

คุณพิทักษ์ จงรังสีน
Social and Environment
Conscience,
SIX SENSES HOTELS
RESORTS SPAS

กล่าวถึงธุรกิจและบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมว่าบริษัทบริหารจัดการรีสอร์ท และสปา ภายใต้แบรนด์ “โซนิวา” และ “อิวาร์สัน” โดยปัจจุบันมีนายไชย ชิดวานี เป็นประธานและประธานกรรมการบริหาร มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย และมีรีสอร์ทที่เปิดดำเนินงานแล้วในประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ ไทย มัลดีฟ เวียดนาม และมีแผนงานที่จะขยายไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก อาทิ เช่น โอมาน กรีซ โดมินีกา ฟิจิ ศรีลังกา ประเทศในแถบทะเลแคริบเบียน และอื่นๆ

ปัจจุบันบริษัทแห่งนี้มีความก้าวหน้ามากในเรื่องการทำซีเอสอาร์ ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญอันหนึ่งของคุณพิทักษ์ โดยเฉพาะเรื่องการทำตามนโยบาย และทิศทางดำเนินงานทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัท เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางให้รีสอร์ทและสปาในเครือทุกแห่งดำเนินงาน “จุดเริ่มต้นของการทำงานทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัท มาจากความสนใจส่วนตัวของประธาน ที่ต้องการที่จะให้บริษัทมีการตอบแทนกลับสู่สังคม ด้วยเหตุนี้จึงได้กำหนดไว้ในนโยบายการบริหารงาน ที่สำคัญเห็นชัดได้แก่ การจัดสรรรายได้ 0.5% ของผลประกอบการสุทธิ เพื่อที่จะนำมาใช้ในกิจกรรมทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม การจัดการเป็นไปในรูปแบบของการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือเป็นที่รู้จักในนาม Social and Environmental Responsibility Fund (SERF) โดยในช่วงแรก ๆ ของการดำเนินงานจะเป็นการให้ที่มุ่งเน้นในลักษณะของการกุศล

แต่ปัจจุบันการทำกิจกรรมทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทจะมีลักษณะที่เป็นระบบมากขึ้น โดยเฉพาะหลังจากปี 2549 การดำเนินกิจกรรมทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทหรือเป็นที่รู้จักในแนวคิดซีเอสอาร์ โดยแบ่งการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ในสามระดับ ได้แก่ กิจกรรมระดับท้องถิ่นของประเทศที่รีสอร์ทตั้งอยู่ ซึ่งสัดส่วนของการสนับสนุนอยู่ที่ 60% ของรายได้ ระดับที่สองเป็นการให้การสนับสนุนโครงการต่างๆ ในระดับชาติซึ่งมีปริมาณ 25% ของรายได้ทั้งหมด ระดับสุดท้ายได้แก่ การให้การสนับสนุนกิจกรรม หรือโครงการต่างๆ ในระดับนานาชาติ ด้วยสัดส่วนที่มีมูลค่าถึง 15% ของเงินกองทุน”

การดำเนินกิจกรรมในระดับท้องถิ่น นโยบายหลักของทางบริษัทนั้นเปิดโอกาสให้พนักงานได้เข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนเป็นหลัก เช่นการเข้าไปร่วมกิจกรรมร่วมกับโรงเรียนในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันเด็ก การให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน การบริจาคคอมพิวเตอร์ให้กับโรงเรียนในชุมชนที่เราปฏิบัติงาน ในอนาคตรูปแบบของกิจกรรมชุมชนจะมุ่งเน้นไปในเรื่องของกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนและผลในระยะยาวต่อการพัฒนาชุมชน ในขณะที่เกี่ยวกับกิจกรรมที่ยั่งยืนที่จะส่งเสริมให้พนักงานของแต่ละรีสอร์ท มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนที่เขาอาศัยอยู่ นอกเหนือจากนโยบายการจ้างงาน ที่ให้ความสำคัญกับกว่าจ้างคนท้องถิ่นเป็นลำดับแรก กิจกรรมในระดับท้องถิ่นในอนาคตยังให้ความสำคัญกับความร่วมมือกับองค์กรเอกชน ภาครัฐ หรือกลุ่มต่างๆ ในระดับท้องถิ่นผ่านโครงการที่นำเสนอโดยองค์กรท้องถิ่นต่างๆ การให้ความช่วยเหลือจะเป็นไปในรูปแบบของการให้การสนับสนุนเงินทุนทำกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมด้านงานพัฒนาชุมชนในท้องถิ่นเป็นหลัก เช่นโครงการที่ช่วยให้ชุมชนมีรายได้ การให้การสนับสนุนองค์กรเอกชนต่างๆ ในรูปแบบของเงินทุนเพื่อกิจกรรมทั้งในระดับสั้น และระยะยาว ในระดับชาติเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่ง

ซีเอสอาร์ ไม่ใช่การแข่งขันทำ แต่คือการรวมพลังเพื่อผลอันยิ่งใหญ่

มุ่งเน้นให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของงานทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในระดับชาติ ทั้งนี้ บริษัทได้มีการพิจารณาเพื่อให้การสนับสนุนโครงการทางด้านงานอนุรักษ์ผืนป่าตะวันตก โดยผ่านกระบวนการศึกษาวิจัยและติดตามพฤติกรรมของสัตว์ป่าบางชนิด เช่น เสือ ช้าง นกเงือก และนาก มาเป็นดัชนีชี้วัดความสมบูรณ์ของผืนป่าทั้งระบบ หรือที่รู้จักในแนวคิด landscape motoring

ในส่วนของกิจกรรมในระดับนานาชาติ ทางบริษัทก็ได้มีการพูดคุยกับองค์กรในการจัดกิจกรรมต่างๆ แต่ในขณะนี้ยังอยู่ในขั้นเตรียมการ นอกจากนี้กิจกรรมทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมภายใต้การจัดการของกองทุนสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทแล้ว ทางบริษัทยังได้พัฒนาในเรื่องการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ หรือที่เรียกว่า Holistic Environmental Management Programme (HEMP) ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะลดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการประกอบธุรกิจหรือทำให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบของบริษัทให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ บุคลากรและชุมชน และสิ่งแวดล้อม

ทางบริษัทให้ความสำคัญทุกส่วนของการพัฒนาและการบริหารงาน เริ่มตั้งแต่กระบวนการออกแบบและก่อสร้าง facility หรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นมิตรต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม เช่น วัสดุที่ใช้ หลอดไฟประหยัดพลังงาน รวมถึงการให้การอบรมแก่พนักงานในเรื่องสิ่งแวดล้อมต่างๆ ไปตลอดจนการอบรมพนักงานในแง่ลึก ซึ่งความรู้พนักงานสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ระบบนี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาโดยใช้ระบบมาตรฐานทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ถูกกำหนดขึ้นโดยหน่วยงานระดับนานาชาติที่เรียกว่า Green Globe 21

“เราต้องการทำให้ได้ตามระบบมาตรฐานของ Green Globe ซึ่งเป็นระบบที่ได้รับการยอมรับทั่วโลกแล้ว เราจึงต้องตั้งระบบขึ้นมาให้สอดคล้องกับระบบของหน่วยงานนี้ โดยใช้ระยะเวลา 3 ปีในการทำตามกรอบการทำงาน เช่น

การลดการใช้พลังงานโดยคำนึงถึงภาวะโลกร้อน ระบบจัดการน้ำ ระบบการกำจัดน้ำเสีย การจัดการขยะและอื่นๆ”

จากกรอบแนวคิดและระบบที่ถูกพัฒนาขึ้นมา สู่การนำไปปฏิบัติให้ได้ผลจริง โดยผ่านเครื่องมือที่เรียกว่า best practice และโครงการนำร่องต่างๆ หนึ่งในตัวอย่างของการปฏิบัติให้ได้ผลจริงได้แก่การประยุกต์แนวคิด 3R : Reduce - Reuse - Recycle มาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ตัวอย่างเช่น การมีนโยบายที่สนับสนุนการใช้กระดาษรีไซเคิลหรือการดำเนินนโยบายที่สนับสนุนให้ใช้ไม้ที่ได้รับการรับรองว่าไม่ได้มาจากถาดตัดไม้โดยตรงจากป่าในการก่อสร้างหรือการใช้ไม้ที่ใช่แล้วที่เรียกว่าไม่มีมือสอง ในด้านพลังงาน นอกจากนั้น บริษัทยังสนับสนุนโครงการนำร่องต่างๆ ที่ริเริ่มจากพนักงาน ดังตัวอย่างเช่น โครงการนำร่องในการผลิตไบโอดีเซลเองที่ สีลา เอวาซอน สมุย และที่รีสอร์ทในประเทศมัลดีฟมีโครงการลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้เป้าหมายอยู่ที่การลดปริมาณก๊าซ 100% เต็มภายในเวลาสามปี นอกจากนี้ยังมีโครงการ eco-suit ที่ใช้การออกแบบอาคารผนวกกับการเลือกใช้พลังงานทางเลือก

ท้ายที่สุด คุณพิทักษ์กล่าวถึงภาคธุรกิจว่า “เราต้องมานั่งทบทวนและถามตัวเองถึงบทบาทของซีเอสอาร์กับการพัฒนาภาพรวม ตลอดจนผลกระทบของกิจกรรมซีเอสอาร์ว่าต้องการให้เห็นเป็นรูปธรรมหรือเพียงแต่เป็นส่วนหนึ่งของงานบริษัท ซีเอสอาร์ควรคำนึงมากน้อยเพียงใดถึงความยั่งยืน (sustainability) ในการทำกิจกรรมที่คืนกลับสู่สังคม ซีเอสอาร์เป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของการบริจาคให้เปล่าหรือเป็นการให้เพื่อจุดมุ่งหมายต่อการพัฒนาประเทศ ท้ายที่สุดนี้ สิ่งที่ทำหายในการทำซีเอสอาร์ก็คือการที่บริษัทต่างๆ น่าจะมานั่งคุย หาทิศทางร่วม และมองไปข้างหน้าร่วมกัน เพราะซีเอสอาร์ไม่ใช่เรื่องที่แข่งกันทำ แต่ควรจะรวมพลังกันทำ แล้วจะทำให้เกิดผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ทางด้านพัฒนาของประเทศโดยรวม”

www.sixsenses.com

"การทำ CSR ให้ประสบความสำเร็จ ใจ ต้องมาก่อน"

บริษัท มายแบรนด์ เอเจนซี จำกัด
Strategic PR & CSR Consultant

- ให้คำปรึกษาการทำ CSR
- วางแผน บริหาร และขับเคลื่อนกิจกรรมสังคม
- จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ CSR และประชาสัมพันธ์
- ให้คำปรึกษาและเป็นผู้แทนการทำประชาสัมพันธ์
- การประสานงานสื่อสารมวลชนทุกแขนง
- การผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ

“ตัวแทนสหกรณ์ด้านการสื่อสารมวลชนกว่า 20 ปี และการบริการที่พร้อมด้วยทีมงานที่ใจและะทิวใจ และใส่ใจถึงทุก/ทุกและความสำเร็จในภารกิจที่มอบหมายและ ความสำเร็จในการขับเคลื่อนภาพ CSR ของทุกองค์กร”

ทีมทรี ซีเอสอาร์
กลยุทธ์สังคม
บริษัท มายแบรนด์ เอเจนซี จำกัด

บริษัท มายแบรนด์ เอเจนซี จำกัด
131 ซอยเจริญสุขนิเวศน์ 12 แขวงจันทระ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600 โทร. 0 2854-3910, 081-428-2808 + mail: mybrandagency@gmail.com

วิถีมนุษย์ในศตวรรษที่ ๒๑

ประเวศ วะสี
สำนักพิมพ์สวนเงินมีนา

ถ้าต่างคนต่างอยู่โดยไม่มีความเป็นโลกเดียวกัน ก็มิอาจฝึกพาไปได้ แต่ถ้าจะมีโลกาภิวัตน์แบบที่ไร้พรมแดนและเข้าปกครอง หรือใช้ระบบเศรษฐกิจการเงินเข้าปกครองโลก ก็สร้างความสงบสุขไม่ได้เช่นกัน

วิถีมนุษย์ในศตวรรษที่ ๒๑
เสนอความเป็นโลกเดียวกันกับมนุษย์ทั้งโลกมีจิตสำนึกใหม่ คือ
โลกาภิวัตน์แบบอารยะ: (Civilized Globalization)
เห็นความเชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวกันของสรรพสิ่งด้วยหลักของพุทธศาสนา

ก็เพราะตนเป็นเจ้าของนี่เอง จึงมีสิทธิแสดงอำนาจที่จะแบ่งให้คนอื่น

ภิกษุณีเห็นชิล พัลโม

ผู้เขียนหนังสือ

"รูปเงา ขุนเขา ทะเลสาบ"

ฟังธรรมจากภิกษุณีเห็นชิล พัลโม

เมื่อวันพุธที่ 10 มกราคม 2550 ดร.โสภณ พรโชคชัย กรรมการผู้จัดการ AREA เข้าร่วมกิจกรรมเอสวีเอ็น ทอล์ก ซึ่งเป็นการฟังธรรมจากท่านภิกษุณีเห็นชิล พัลโม ณ โรงเรียนรุ่งอรุณ และถ่ายทอดเนื้อหาที่ประยุกต์ใช้และเป็นประโยชน์สำหรับภาคธุรกิจได้ดังนี้

ทานบารมี

ท่านเล่าว่าเด็ก 4 ขวบคนหนึ่งได้รับการร้องขอให้แบ่งขนมให้คนอื่นบ้าง เด็กคนนั้นไม่ยอมทั้งที่มีขนมอยู่เต็มกล่อง (โลก) เด็กบอกว่าขนมเป็นของตน จึงไม่แบ่งให้ใคร แต่เมื่อได้ข้อคิดว่า ก็เพราะตนเป็นเจ้าของนี่เอง จึงมีสิทธิแสดงอำนาจที่จะแบ่งให้คนอื่น เด็กคนนั้นในช่วงเวลาสักครู่ จึงได้คิดและแบ่งขนมแก่ทุกคนที่อยู่ในกลุ่มนั้นด้วยความเบิกบานใจ

นี่เป็นคำอธิบายที่ลึกซึ้ง คือแทนที่เราจะบอกแบบพื้นๆ ว่าให้เห็นใจคนอื่น มีใจใหญ่ มีน้ำใจ ช่วยเหลือกันและกัน เราถืออธิบายให้เห็นถึงพลังอำนาจและความยิ่งใหญ่ของเรา ที่เราสามารถจะหยิบยื่นหรือกระทำการกับคนอื่น (ในทางที่ดีคือการให้ทาน) นับเป็นคำอธิบายที่ไม่น่าสนใจยิ่ง บางทีเราอาจพยายามอยากมี เพราะเราได้มีโอกาสแบ่งเพื่ออยากมีบารมี!

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว

ท่านพูดถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (integrity) ระหว่างสิ่งที่คิด พูด และทำ ต่างจากนักการเมืองซึ่งมักเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีรำไป (ไม่รู้บาปหรือไม่รู้สิ่งที่พวกเขาเรื่อง คิดไปก็ชักสงสัย) ท่านว่าโฆษณาต่าง ๆ มักไม่นำเสนอข้อมูลอย่างรอบด้าน พูดความจริงเพียงบางส่วน เพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจ ทำให้สื่อมวลชนพลอยมีหัวมองไปด้วยเพราะเป็นผู้เผยแพร่โฆษณา (ความจริงควรแยกแยะกัน)

ต้องยกประโยชน์ให้ประเทศตะวันตกที่พัฒนากฎหมายและมีการติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเคร่งครัด จนกระทั่งผู้โฆษณาไม่อาจบิดเบือนความจริงหรือโฆษณาเท็จได้ หากไม่ได้รับโทษทั้งทางแพ่งและอาญา หรืออาจถูกผู้บริโภคฟ้องร้องโดยตรง ความจริงอย่างหนึ่งที่น่าปรากฏในกรณีนี้ คือสังคมเราต้องสร้างระบบบางอย่างเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค จะอาศัยแต่การสอนศีลธรรมเฉพาะปัจเจกบุคคลคงไม่ได้ ไม่เช่นนั้นก็เท่ากับปล่อยให้ผู้เอาเปรียบเลยสุขต่อไป โดยให้ผู้บริโภคโทษตัวเองที่ใจยังไม่นิ่งพอ

คุณธรรมกับกฎหมาย

ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับความเห็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างศีลธรรมและกฎหมายโดยไม่แยกกัน ไม่ขัดกัน ย่อมไม่มีภาวะที่ "ถูกกฎหมายแต่ผิดจริยธรรม" หรือ "มีคุณธรรมแต่ละเมิดกฎหมาย" สิ่งที่ถูกต้องคือ "ถูกกฎหมายคือมีจริยธรรมและคุณธรรม" "มีคุณธรรมต้องปฏิบัติตามกฎหมาย" ส่วนการทำบุญถือเป็นการอาสาบำเพ็ญประโยชน์ หรือการเสียสละตามกำลัง ตามใจสมัคร ซึ่งไม่ใช่วิสัยที่จะไปกดดันอะไร

คำพูดที่ว่าเราควรใช้คุณธรรมและจริยธรรมนำหน้านั้นฟังดูดี แต่ต้องใช้วิจารณญาณให้ตีเช่นกัน เพราะมีผู้คนมากมายที่อาศัยการทำดีลบล้างหน้าเพื่อปกปิดการทำผิดกฎหมายของตนเองที่เราทำถูกต้องตามกฎหมาย ก็คือการที่เรามุ่งหวังคงอยู่อย่างยั่งยืน เข้าทำนอง "ชื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน" หากไม่เราอาจถูกทั้งจำทั้งปรับ เสียชื่อเสียง การทำตามกฎหมายจึงไม่ใช่การอาสาบำเพ็ญประโยชน์ ไม่ใช่การทำตามคำสอนทางศาสนา แต่เป็นกติกาที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถือเป็นการลงทุนในการสร้างมูลค่าให้กับชื่อเสียงและกิจการของเราด้วย

การศึกษาในระบบไม่ได้พัฒนามากขึ้นเท่าใดเลย

ย้อนมองการศึกษาไทย

ขออนุญาตเปลี่ยนเรื่องที่เราเริ่มไว้เมื่อคราวที่แล้วที่ว่าเราจะเขียนถึงเรื่องของ Non-loss enterprise ตามแนวคิดของ Dr. Muhammad Yunus ด้วยเหตุผลสองประการ ประการแรกคือ ส่วนนี้ของนิตยสารเป็นส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา จึงไม่น่าจะจำกัดอยู่เฉพาะกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนของโรงเรียนธุรกิจเท่านั้น ส่วนประการที่สองนั้น เรื่องของ Yunus หาอ่านได้ไม่ยากแล้วครับ เนื่องจากเขาเพิ่งได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพไป และทางนิตยสารของเราเพิ่งลงเรื่องของเขาไปเมื่อฉบับที่แล้ว

เรื่องที่อยู่จะคุยกับท่านผู้อ่านในวันนี้คือการย้อนมองการศึกษา(ในระบบ)ของไทย ซึ่งก็ได้เห็นกับผมมาเป็นเวลาหกปีนับจากที่เรียนจบปริญญาตรี หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งจบมัธยมปลาย แต่ที่ได้จุดกระตุ้นให้ออกมาคุยในเรื่องนี้ก็เพราะได้ไปดูหนังเรื่อง Final Score ที่เป็นการ์ตูนดิสนีย์ดิสนีย์เรียนมัธยมปลายกลุ่มหนึ่งซึ่งกำลังเผชิญช่วงชีวิตที่เครียด เข้มขันหนักหน่วง ไม่แพ้ช่วงเวลาใดๆ ในชีวิต ซึ่งนั่นก็คือการเผชิญกับการสอบแข่งขันชิงที่เข้าเรียนมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ซึ่งในสมัยผมเรียกง่าย ๆ เข้าใจกันทั่วไปว่าเอ็นทรานซ์ หรือบางคนก็ว่าเอ็นท์สะท้อน คือสอบครั้งเดียวในแต่ละปี แต่มาสมัยนี้เปลี่ยนระบบไปเยอะพอสมควร เท่าที่ผมเข้าใจคร่าว ๆ คือมีการใช้คะแนนจากการสอบหลายครั้ง และมีการคิดรวมกับเกรดที่โรงเรียนด้วย แต่สรุปก็ไม่พ้นจากการสอบแข่งขันและความเครียดจากการสอบแข่งขันไปได้ เนื่องจากเนื้อหาของหนังเป็นเรื่องจริง ไม่มีบท ไม่มีสคริปต์ จึงเป็นวัตถุดิบอย่างดีในการไข่มองและวิเคราะห์ระบบการศึกษาของไทยที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่จริง ๆ

ดูหนังจบก็ได้ตั้งข้อสังเกตได้หลาย ๆ ข้อ แต่รวมความสรุปได้ว่าการศึกษาในระบบของไทย (ซึ่งตัวอย่างที่แสดงในเรื่องก็เป็นระบบการศึกษาในระดับมัธยมปลาย) ไม่ได้พัฒนามากขึ้นเท่าใดเลย โดยเฉพาะการปลูกฝังความเป็นนักคิดนักวิจัยให้แก่นักเรียน สมัยที่ผมเรียนมัธยมปลาย (ประมาณ 10-12 ปีมาแล้ว) เป็นอย่างไร สมัยนี้ก็เป็นอย่างนั้น ลองมาช่วยกัน

สาโรช คงคาประเสริฐสิน
Insead MBA participant,
Class of December 2006

พิจารณาดูครับว่าจะเห็นด้วยกับผมมากน้อยเพียงใด ช่วงแรกของหนังมีอยู่ฉากหนึ่งที่อาจารย์ให้นักเรียนมาเข้ากลุ่มและท่องร้อยกรองในวิชาภาษาไทย เข้าใจว่าเป็นการสอบเก็บคะแนน (oral test) ซึ่งผมก็ไม่มีความรู้ (เหลืออยู่แล้ว) ว่าบทร้อยกรองนั้นมาจากวรรณคดีเรื่องใด แต่ที่ได้ยินจากหนังคือเป็นบทที่ค่อนข้างยาว จุดที่ย้ำปัญหาของเรื่องนี้คือตอนที่หลังจากสอบ(ท่อง)เสร็จ ทีมผู้สร้างหนังสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มนั้นว่ารู้ไหมว่าที่เพิ่งท่องไปนั้นนะคืออะไร ซึ่งเขาก็บอกว่าไม่รู้ ลักษณะเหมือนท่อง ๆ ไปให้สอบผ่าน ซึ่งผมมั่นใจว่าส่วนใหญ่ (รวมทั้งตัวผมเองด้วย) ก็คงต้องเคยผ่านประสบการณ์เช่นนี้มา ซึ่งผมคิดว่ามันน่าเสียใจจริงๆ ที่มันต้องเป็นแบบนี้ เพราะอะไรนั่นหรือครับ ก็เพราะตอนไปอ่านบทกลอน หรือได้ฟังร้อยกรองของภาษาอังกฤษที่เพื่อน ๆ ชาวต่างชาติมันช่วยกันแต่ง ก็ได้แต่นึกจะครับว่าของไทยเราดีกว่าเยอะ สัมผัสไพเราะ สละสลวยกว่ากันมาก ผมคิดว่าถ้าตอนที่ผมเรียนอยู่แล้วได้แรงจูงใจเช่นนี้ ผมคงตั้งใจเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อที่จะเอาของดีของเราไป "เปิดทางสว่าง" ให้โลกได้เห็นกันบ้าง

หนังเรื่องนี้ยังช่วยสะท้อนลักษณะสำคัญของระบบการศึกษาไทย คือ "เรียนเพื่อสอบ" ซึ่งผมเข้าใจว่าเป็นอย่างนี้มาตลอด ปัญหาที่ผมเองเคยประสบก็คือมันเหมือนกับการถูกยึดเยียดให้เรียน ให้ท่องแล้วไปสอบ ซึ่งบอกไว้ก่อนนะครับว่าไม่ใช่ไม่มีส่วนดี แต่ส่วนร้ายของมันก็มี คือมันได้ทำลาย "ความอยากรู้อยากเห็น" และ "จินตนาการ" ของเด็กไปเยอะเลย น้อง ๆ บางคนในเรื่องไม่สนใจอะไรรอบตัวเลย นอกจากการสอบเอ็นทรานซ์ จะไปว่าเด็กก็ไม่ถูกครับ สมัยผมก็เป็นอย่างนี้กันทั้งนั้น ยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ ทั้งสมัยผม

การแนะแนวที่ดีเป็นจุดที่สำคัญมากกับชีวิตหลายๆ คน

2

และสมัยนี้ก็ยังมีคนที่หันไปเรียนพิเศษที่ต่างๆ ซึ่งมีความมุ่งหวังอย่างเดียวกันทุกคน คือการพิชิตข้อสอบ สมัยตอนผมสอบเอ็นทรานซ์ ผมก็ไม่สนใจครับว่ารัฐจริงไม่จริง ขอให้ "พิชิตใจพิชิต" ได้ ก็เลยกลายเป็น "ลัทธิพิชิตใจพิชิต" โดยไม่สนใจว่าจะเข้าใจเนื้อหาหนังสือได้จริง ๆ หรือไม่ เรื่องนี้มีญาติผู้ใหญ่ของผมท่านหนึ่ง ท่านเป็นคนเก่งมาก สอบได้ทุนรัฐบาล (เรียกกันสั้น ๆ ว่าทุนคิง) ได้เคยบอกผมว่าไม่ชอบไปเรียนพิเศษกวาดวิชาพวกนี้เลยเพราะไม่ได้สอนให้เราเข้าใจจริง สอนเอาแต่วิธีคิดลัดเพื่อให้ตอบ

โจทย์ได้เท่านั้น สาธุครับ ปัญหาใหญ่อีกปัญหาหนึ่งที่พวกผมเคยประสบ ก็ยังคงอยู่ครับ นั่นคือการแนะแนวการเลือกคณะที่ยังไม่มีการแนะแนวที่ดีพอ จุดนี้เป็นจุดที่สำคัญมากกับชีวิตหลายคน เพราะเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ถ้าเลือกเรียนผิด ไม่เหมาะกับตัวเอง ก็จะต้องเสียใจไปตลอดชีวิต หรือในบางกรณีอยากเปลี่ยนประเภทงานก็อาจเข้าไป ทำให้เปลี่ยนประเภทงานได้ยาก ในหนึ่งจะมีน้องอยู่คนหนึ่งครับ แกชอบเลี้ยงปลามาก ใฝ่ฝันอยากมีฟาร์มเพาะพันธุ์ปลาที่สวยงามเพื่อส่งออก

นำเงินตราเข้าสู่ประเทศ สาธุครับ น้องคนนั้นก็ผมรู้จักจะมีความคิดดี ๆ เป็นของตัวเองในวัยของน้องคนนั้น แต่ปัญหาคือคุณพ่อของน้องแกอยากให้เป็นบัณฑิตหรือเศรษฐศาสตร์ เพื่อต่อไปโอกาสหางานจะได้เปิดกว้าง คุณพ่อหวังดีแต่ครับ แต่ลืมคิดไปว่านิยามของคำว่าความสำเร็จมันมีนัยของใครของมัน จะมาใช้นิยามเดียวกันหมดไม่ได้ครับ

ย้อนกลับมาที่ระบบ เมื่อสมัยผมมีอาจารย์แนะแนวอยู่คนเดียวคอยแนะแนวให้นักเรียนทั้งโรงเรียน พูดยกันตรง ๆ ก็ว่าไม่สามารถพึ่งพาได้มากนัก สมัยนี้ที่เห็นในหนังสือก็ไม่แตกต่างกันมากครับ ตรงนี้ผมว่าน่าจะจัดเป็นกิจกรรมหลักในหลักสูตรมัธยมปลายไปเลยนะครับว่าต้องมีกิจกรรม

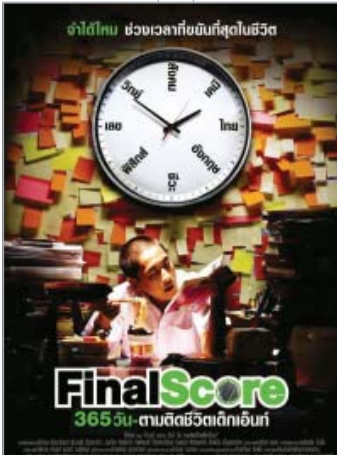
วิชาการที่ได้เรียน และทำงานในสาขาต่างๆ มาถ่ายทอดประสบการณ์แก่น้อง ๆ ที่กำลังเลือกทางเดินของชีวิต ในระดับปริญญาโทที่ผมเพิ่งเรียนจบ โรงเรียนธุรกิจส่วนใหญ่จะมี Career Service คอยให้คำแนะนำหรือไม่ก็สามารถติดต่อกับศิษย์เก่าของโรงเรียนเพื่อสอบถามหาความรู้ได้

ความรู้คืออะไร น้องคนหนึ่งที่ไม่ค่อยจะสนใจเรียนนัก เปรื่องมเพื่อนรอบข้างรวมไปถึงอาจารย์ ก็ได้คำตอบแตกต่างกันไป "ความรู้คือความรู้" "ความรู้อยู่ในหนังสือ" "ความรู้

คือทุกอย่าง" ก็ตอบกันไปตามความเข้าใจของแต่ละคน ส่วนใหญ่จะรู้สึกอึ้งเมื่อถูกถาม ก็คงเพราะไม่เคยคิดถึงมาก่อน ไม่เคยสงสัยมาก่อน ความช่างสงสัยนั้นดีแน่ครับ แต่ต้องควบคู่ไปกับการคิดที่เป็นระบบ ซึ่งจุดนี้เป็นจุดตายของการศึกษาไทย (รวมทั้งประเทศอื่นๆ ในเอเชียด้วย) การไม่มีความช่างสงสัย และการคิดที่เป็นระบบเพื่อหาคำตอบนั้น เป็นองค์ประกอบสำคัญของการศึกษาที่ดี ทำอย่างไรจะให้เกิดขึ้นได้นั้น ง่ายที่สุดก็ต้องหมั่นปลูกฝังกันตั้งแต่เด็ก ๆ ครับ ความจริงคำสอนในพระพุทธศาสนาของเราสอนไว้มากมายเกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งทั้งหมดก็รวมไว้ในหลัก

ไตรสิกขานั้นเอง ผมอยากจะให้ลองไปหาอ่านหนังสือ "การศึกษาเริ่มต้น เมื่อคนกินอยู่เป็น" โดยพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) จะได้ประโยชน์มากโดยเฉพาะแก่นักการศึกษาและผู้บริหารของบริษัทต่างๆ ที่มีความมุ่งหวังที่จะพัฒนาบุคลากร

ก็ฝากข้อสังเกต และข้อคิดที่ได้จากการดูหนังที่สะท้อนความจริงเกี่ยวกับการศึกษาในระบบของไทยไว้พอหอมปากหอมคอนะครับ ถ้ามีโอกาสได้กลับมาเขียนอีกก็อยากจะเสนอเรื่องการวัดผลแนวพุทธซึ่งผมมั่นใจเหลือเกินว่านำไปใช้ได้จริง และเป็นประโยชน์กับบริษัทต่างๆ ที่มีความตั้งใจที่จะทำกิจกรรมซีเอสอาร์ รวมไปถึงสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วย

LIVING ECONOMIES IN ASIA

A GLOBAL "MIDDLE PATH" RITUAL OR REALITY GROSS NATIONAL HAPPINESS IN THAILAND

Untitled 17th Parallel Series 2006. Courtesy Somborn Hamtong

transformation of our societies

UN Photo Mark Garten

At the occasion of the birthday of H.M. the King of Thailand, 5 December 2006, Anand Panyarachun published an illuminating article on the Sufficiency Economy philosophy of His Majesty. Khun Anand is a former Prime Minister; a former CEO of SAHA ; and Honorary Advisor of Business & Society. Khun Anand kindly gave permission to publish his article both in English and in Thai in our CSR Journal for which we thank him very much.

In the comments following the article an overview is provided of how Business & Society, in partnership with a diversity of organisations, intends to contribute in the year 2007 to the further development and dissemination of the concept of Sufficiency Economy, both in Thailand and in a global perspective.

Khun Anand highlights many steps that can be taken towards the realisation of Sufficiency Economy. *"But this will not be enough. A much deeper, profound transformation of our societies, values and the way we consume is needed"*

What are some essential questions to be addressed in order to understand Sufficiency Economy, make it work, and benefit all?

H.M. THE KING OFFERS A GLOBAL "MIDDLE PATH"

Published in leading newspapers in Thailand on 5 December 2006

Today is a very special day for the people of Thailand - the birthday of our beloved King, His Majesty King Bhumibol Adulyadej. It is an auspicious occasion to once again pay tribute to the King's lifelong and tireless efforts to bring development and well-being to the people.

A central aspect of the King's great contributions to society has been his visionary thinking about sustainable human development. Indeed, the King's Sufficiency Economy philosophy has now firmly

these benefits are unevenly spread

www.the-leaders.org

taken root in Thailand. It is now the main policy platform of the government. It is embraced by rural communities, private companies, academics and public policy-makers alike. And it is providing us with a much needed moderating influence on how we manage the economy.

But not only Thailand can benefit from the King's vision of a more just and sustainable path to development. Grappling with the threat of global warming and the vagaries of globalisation, the whole world could certainly use a good dose of Sufficiency Economy thinking.

Globalisation has clearly brought huge benefits to many people around the world. However, these benefits are unevenly spread, and the poor have tended to be disproportionately affected by the side effects of globalisation. More than one billion human beings still live in abject poverty and communities around the world are precariously exposed to financial instability, violent upheavals, unfair trade and global warming and its environmental impacts.

Something has to give. We are in desperate need of technological solutions to our energy problems, a more equitable distribution of wealth, a level playing field for international trade and a more generous and effective development aid to poor countries. But this will not be enough. A much

deeper, more profound transformation of our societies, values and the way we consume is needed.

The King's philosophy of Sufficiency Economy offers just that - a more balanced, holistic and sustainable path of development and an alternative to the clearly unsustainable road the world is currently travelling down. Inspired by Buddhism, this philosophy stresses the 'middle path' as an overriding principle for appropriate conduct and way of life for all people, at individual, community, business and government levels.

Sufficiency means moderation, prudence and resilience to rapid changes. For poor people in rural areas, this means that they first and foremost must become self-reliant in the production of food; then they can strive for a more advanced stage of development. This way they are better able to weather the storms of economic downturns and fluctuations in global markets. The King's thinking advocates the need for sustainable consumption, step-by-step development, and the recognition of diversity in geo-social conditions when implementing development projects and policies.

Gaining great credence in Thailand after the 1997 financial crisis, the King's philosophy advocates economic stability over unbridled growth. It also highlights the need to strengthen social values so that everyone - especially public officials and business people - respects the rule of law, upholds democratic principles and adheres to the values of integrity and accountability.

On the ground, the King's development concept has been applied to more than 3,000 royal

Sufficiency Economy philosophy on the global radar screen

projects across Thailand. One example is a project to promote the use of alternative energy in remote rural areas for irrigation, clean drinking water and environmental conservation. The project has generated knowledge and innovation that is already recognised the world over.

Other examples are royal projects across rural Thailand that promote the diversification of household production to guarantee that basic subsistence needs are met in times of hardship and to reduce the risks involved when depending on a single crop. It is noteworthy that many poor villages hit by the tsunami in southern Thailand, which had applied this approach by not depending solely on fishing, managed to bounce back with surprising speed.

The forthcoming Thailand Human Development Report to be published by the United Nations Development Programme in January will certainly help put the Sufficiency Economy philosophy on the global radar screen. The report is dedicated to the theme of 'Sufficiency Economy and Human Development' and will reach a wide international audience. It will explain to the world with greater clarity the meaning of Sufficiency Economy and its practical applications - not only for lifting rural communities out of poverty - but also for promoting good business practices, sound macro-economic policies, and the prudent management of globalisation.

The world is barrelling down a dead-end road of untenable inequalities and unsustainable consumption. We have no choice but to change course and take the 'middle path' of Sufficiency Economy.

Anand Panyarachun

The UNDP Human Development Report on Sufficiency Economy was launched 9 January 2007 by H.E. Prime Minister Surayud Chulanont. It is available online at <http://www.undp.or.th/NHDR2007/index.html>

SUFFICIENCY ECONOMY: RITUAL OR REALITY?

Many questions linger around the *Sufficiency Economy* philosophy in Thailand. At one hand it is widely adopted, even by companies that are not really known for the principles of moderation, self-restraint and morality. At the other hand the idea

Pranda Jewelry's PEOPLE

www.pranda.co.th

We're more than what we're...

เพราะว่าเรา.....

ไม่ใช่แค่ผู้ผลิตส่งออกเครื่องประดับอัญมณี.....

กว่า 3 ทศวรรษที่ PRANDA GROUP ดำเนินธุรกิจเครื่องประดับอัญมณีระดับโลกมีพนักงานกว่า 4,500 คน จาก 5 โรงงาน ใน 4 ประเทศ และเครือข่ายการกระจายอยู่ทั่วโลก เราให้ความสำคัญกับพนักงาน ทั้งการให้โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถ การระบบสวัสดิการ และดูแลความเป็นอยู่ เพื่อให้พนักงานมีคุณภาพส่งผลกระทบต่อ PRANDA GROUP ที่จะร่วมสร้างสรรคผลงานคุณภาพส่งออกไม่แพ้ชาติใดในโลก

We're more than what we're

More than three decades that PRANDA GROUP runs the business of Fine Jewelry till its growth and then there are more than 4,500 employees from 5 factories in 4 countries and also the marketing network spreading all over the world. We give importance to the employees whether giving the vocational progress, developing the skill, knowledge and ability, arranging the welfare system and supervising their livings in order to let them be the important manpower of PRANDA GROUP which will jointly create the work performance of its export quality to the markets all over the world.

PRANDA GROUP

inner strength of an economic entity

4

is indirectly criticised because it is said to be distorted into a concept that does not resonate enough with neo-liberal capitalism and globalization and thus poses a threat to vested interests.

Is it possible to apply *Sufficiency Economy*

without real change: business as usual with a nice conversation in the board room?

One question that at least will be addressed in an upcoming seminar titled *Sufficiency Economy and Global Transformation* is whether the concept is typical for Thailand only? Two German academics who have worked on the issue for many years will help facilitate exchanges among Thai business leaders, academics, policy makers and NGO representatives in an open context of multi-stakeholder dialogue. Wolfgang Sachs, author of among many books his groundbreaking *Planet Dialectics*, and Franz-Theo Gottwald who is the president of Munich based Schweisfurth Foundation will contribute to the dialogue.

Are concepts similar to *Sufficiency Economy* emerging in other parts of the world and how does that relate to mainstream economics?

From the widely expressed urge to explain the Thai version of *Sufficiency Economy* to foreign investors it may be concluded that a possible challenge of the philosophy to the conventions of the mainstream financial sector is seen as a risk factor.

However, growing interest of international financial institutions in Socially Responsible Investment (SRI)

demonstrates a trend towards sufficiency 'from within' investment circles.

Building upon ones own strength as a country, company or family seems to be perceived by some as isolation and going against the trend of globalization. However the inner strength of an economic entity determines its capacity to reach out, negotiate, trade and ultimately contribute to the common good.

Khun Anand Panyarachun, in his article above, highlights many steps that can be taken towards the realisation of *Sufficiency Economy*. *'But this will not be enough. A much deeper, profound transformation of our societies, values and the way we consume is needed'*

An intriguing question is how to measure the impact of the *Sufficiency Economy* philosophy. Policy makers are supposed to act beyond ritual and monitor real change. One interesting fact discovered by ABAC polls is that people who adhere to sufficiency in their lives are significantly happier than those who do not.

Will the Thai *Sufficiency Economy* philosophy be valued, in a historic perspective, as an important transformative factor towards sustainability and Human Security?

3rd INTERNATIONAL CONFERENCE ON GROSS NATIONAL HAPPINESS IN THAILAND 22-28 NOVEMBER 2007

Bhutan is in the news again. Popular Crown Prince Jigme Khesar Wangchuk succeeded his

primary objective of development

5

father in December as the fifth King of Bhutan. In his inaugural address he confirmed his commitment to Gross National Happiness as the leading principle for development of the country. This will include transition to democracy in the independent Himalayan kingdom.

At the first International Conference on Gross National Happiness the present King stated: *"I feel that there must be some convergence among nations on the idea of what the primary objective of development and progress should be – something Gross national Happiness seeks to bring about."*

The series of meetings on Gross National Happiness held in Thailand with partners from the Mekong region in August last year was followed by the visit of delegations to Bhutan lead by present Deputy Prime Minister Paiboon Wattanasiritham with government related agencies and by Ajarn Sulak Sivaraksa on behalf of the NGO movement in Thailand.

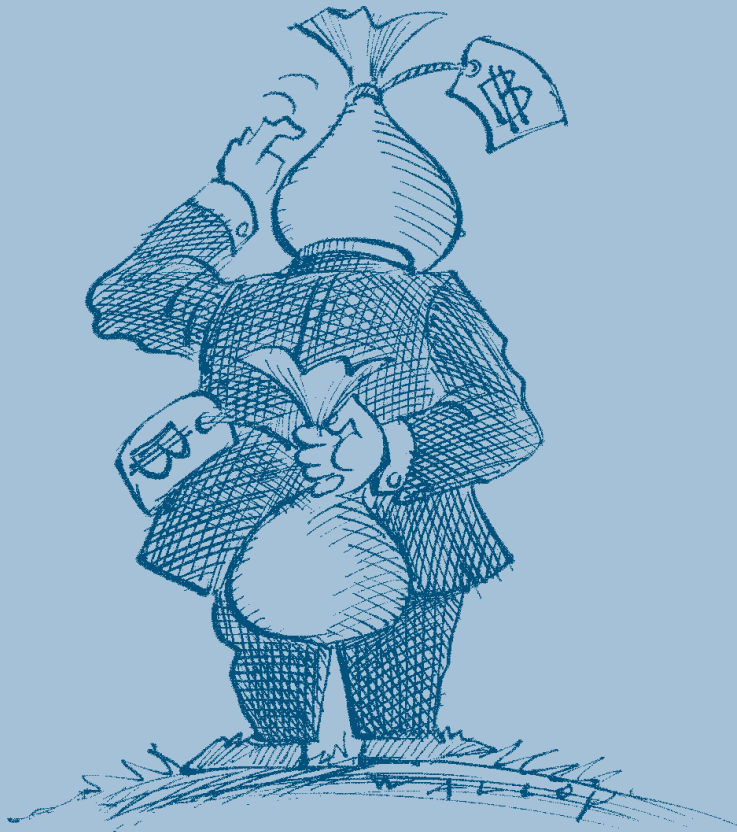
Jointly they will organise the 3rd International Conference on Gross National Happiness in Thailand 22-28 November 2007. The title of the conference is *WORLD VIEWS MAKE A DIFFERENCE* and the conference will take place in Nongkhai and in Bangkok.

One of the pillars of Gross National Happiness (GNH) is equitable economic development and the business sectors in Thailand and globally are invited to have their input in the conference.

Keynote speaker at the 2nd International Conference on GNH in Canada in 2005 was Ray Andreson, CEO of Interface Inc., one of the biggest tapestry manufacturers in the world. He and his company made big U-turns towards sustainable production.

Ray Anderson sponsored the eye opening film *The Corporation*.

บทเรียนที่ (เกือบ) ต้องแลกด้วยชีวิต
กว่าจะเป็นดินแดนที่อบอวลด้วยความรู้คู่สุขภาพ

Who's Wallop

อ.วัลลภ แมนย่า นักวิชาการอิสระด้านสื่อ หนึ่งในกลุ่มผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยเที่ยงคืน และนักวาดการ์ตูนที่มีชื่อเสียง ผลงานที่รู้จัก อาทิ คอลัมน์นิสต์ หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ วาดภาพประกอบสมุดบันทึกนิทานมูลนิธิเด็ก ฯลฯ Wallop Manyam is a famous Thai cartoonist and independent academic. He is one of the founders of the 'Midnight University' in Chiangmai.

ศูนย์การเรียนรู้ตามวิถีธรรมชาติ ณ บ้านสวนสายลมจอย

15 ปี แห่งความพยายามของครอบครัว 3 ชีวิต บนพื้นที่ 5 ไร่ ... ผืนดินที่เคยเต็มไปด้วยสารเคมี จึงพลิกฟื้นดินความอุดมเกิดเป็นผลผลิตปลอดสารพิษตามแนวเกษตรอินทรีย์ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมเขียวขจี พร้อมบ้านพัก ที่กลายเป็นฐานสำหรับการดูแลสุขภาพตามวิถีธรรมชาติ ในนาม “ศูนย์เรียนรู้บ้านสวนสายลมจอย”

“คนแถบนี้เขาเรียกบ๊อบบ้าน (หย่อมบ้าน) นี๊ว่า บ้านสายลมจอย ... ลมจอย ภาษาเหนือหมายถึง ลมเย็น พอเราเริ่มทำที่นี่ให้เป็นศูนย์เรียนรู้และปรับให้เป็นร่องสวน ก็เลยใช้ชื่อว่า บ้านสวนสายลมจอย”

พวงทอง จินาจันทร์ เล่าที่มาของชื่อบ้านที่เกิดจากบรรยากาศสบาย ๆ ของพื้นที่ ... แต่ที่มาของการสร้างบ้านให้เป็นศูนย์เรียนรู้เกษตรอินทรีย์และสุขภาพทางเลือก กลับมาจากบรรยากาศแห่งความเจ็บไข้ของสามีเอง

“ปี 2522 เขามีผื่นขึ้น เวียนหัว เป็นลม ทุกคนลงความเห็นว่แพ้สารเคมีในนา เราก็พยายามลดใช้เคมีโดยดูจากปุ๋ยที่ทำเกษตรแบบเดิมมาตลอดและอยู่ได้สบาย แต่คนทั้งหมู่บ้านรวมถึงเราต่างหลงไป (ปลูกพืชเชิงเดี่ยวและใช้สารเคมี) จนเป็นหนี้และเสียสุขภาพ เราพยายามกลับสู่วิถีเดิม จนเลิกใช้เคมีได้เด็ดขาดในปี 2536”

แม้จะเข้าสู่กระบวนการคืนศักยภาพให้ผืนดินแล้ว แต่ครอบครัวนี้ก็ยังคงอยู่ในระบบพืชเชิงเดี่ยวเพื่อการค้า ซึ่งแม้จะไม่เสียสุขภาพแต่ก็ไม่ช่วยให้หลุดพ้นจากวงจรหนี้ได้ จนปี 2542 จุดพลิกผันที่นำสู่การพึ่งตนเองอย่างแท้จริงจึงปรากฏขึ้น

“พัฒนาพื้นที่มาเรื่อย เพราะลูกชายได้ไปอบรมโครงการต่างๆ ต่อมาเขาเป็นวิทยากรแกนนำ เป็นผู้ทำโครงการเอง ต้องพาเด็กๆ ไปอบรมนอกสถานที่ ก็มีปัญหาว่ผู้ปกครองเป็นห่วงลูกหลานไม่ยอมให้ไปไกลตา จึงคิดกันว่าจะใช้บ้านเรานี่แหละเป็นห้องอบรม ประกอบกับได้เรียนรู้เรื่องไร่ นา สวนผสม และแนวทางดูแลสุขภาพแบบทางเลือก จึงเริ่มสร้างกระต๊อบไม้ไผ่ 3 หลัง ปลูกสมุนไพร มีกิจกรรมย่างตัว แช่น้ำสมุนไพร จนกลายมาเป็นศูนย์เรียนรู้และเปิดเป็น Home Stay ในรูปแบบของบ้านดินและบ้านไม้ไผ่เช่นปัจจุบัน”

ทุกวันนี้ครอบครัวจินาจันทร์ ร่วมมือกับมิตรสหายที่มีแนวคิดเดียวกัน จัดกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับสุขภาพตามแนวธรรมชาติบำบัด และความรู้ด้านเกษตรอินทรีย์อยู่เป็นระยะ พร้อมกับกับความอุดมของพื้นที่ที่คืนกลับมา จนทำให้พื้นที่ 5 ไร่ กลายเป็นความสุขสมบูรณ์พร้อมของพวกเขาและทุกคนที่แวะมาเยี่ยมเยือน ...

ณ บ้านสวนแห่งนี้ สายลมช่าง “จอย” เสียนี้กะไร... !!!

สำหรับผู้สนใจไปแรมการอบรมด้านสุขภาพ, Home Stay, ดูงาน ฯลฯ บ้านสวนสายลมจอยติดต่อสอบถามได้ที่ คุณเอกชัย จินาจันทร์ 053-881-812 หรือ 086-912-0932

CSR Bangchak Style

ซีเอสอาร์สไตล์บางจากฯ

Green energy
for sufficiency
economy

พลังงานสีเขียว
เพื่อเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้นำด้านพลังงานทดแทน “สืบมาทุกนิยาม”

“งานบริษัทไม่ได้หยุดเพียงประโยชน์
บริษัท จัดสำนักที่ดีและการทำประโยชน์ต่อ
สังคมก็เป็นงานบริษัทด้วยเช่นกัน”

เมื่อชัดเจนในความเป็น “ตัวตน” ย่อม
ชัดเจนใน “เส้นทาง” ที่เลือกเดิน ... DNA
สีเขียว ทำให้ความเป็นตัวตนของบางจากฯ
ผูกพันอยู่กับการก้าวเดินบนเส้นทางแห่ง
“การทำประโยชน์ต่อสังคม” ควบคู่ไปกับ
การดำเนินธุรกิจ

หนึ่งในวิถีแห่งสัมมาทูนนิยมยุค
เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางของ
บางจากฯ คือการเดินหน้าพัฒนาพลังงาน
ทดแทน โดยเฉพาะการผลิตไบโอดีเซล
จากทรัพยากรที่มีอยู่ภายในประเทศ ใน
ฐานะ “ผู้นำด้านพลังงานทดแทน”

โครงการรับซื้อน้ำมันพืชใช้แล้วเพื่อ ผลิตเป็นไบโอดีเซล CSR IN PROCESS

หลังจากประสบความสำเร็จในระดับที่
น่าพอใจในการสนับสนุนการผลิตและ
จำหน่ายน้ำมันแก๊สโซลีนอย่างต่อเนื่อง
จนเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้รถทั่วประเทศ
บางจากฯ เริ่มเดินหน้าผลักดัน “ไบโอดีเซล”
เพื่อจะนำมาใช้ทดแทนน้ำมัน “ดีเซล” อัน
เป็นเชื้อเพลิงที่มีบทบาทต่อภาคเกษตร
อุตสาหกรรม โดยเฉพาะภาคการขนส่ง
ของประเทศ ในรูปของการเปิดจำหน่าย
น้ำมันเพาเวอร์ตี B5 พร้อมก่อสร้าง
หน่วยผลิตไบโอดีเซล B100 ในโรงกลั่น
บางจาก

โครงการที่มาพร้อมกับการขยาย
การผลิตไบโอดีเซล B100 คือโครงการรับ
ซื้อน้ำมันพืชใช้แล้ว เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบ
ในการผลิต B100 นอกจากนี้ยังช่วยลด
ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากการทิ้งน้ำมัน
พืชใช้แล้วสู่สาธารณะ หรือนำไปจำหน่าย

เพื่อใช้ซ้ำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของ
ประชาชน

โดยในเบื้องต้น บางจากฯ ได้เปิดจุด
รับซื้อน้ำมันพืชใช้แล้ว 20 แห่ง เช่น โรง-
กลั่นน้ำมันบางจาก สุขุมวิท 64 สถานี
บริการลูกค้าชุมชนทางด่วนเอกมัย-ราม
อินทรา เป็นต้น

ทั้งนี้ น้ำมันพืชใช้แล้วที่รับซื้อมาจะ
นำมาผลิตเป็นไบโอดีเซล B100 เพื่อนำมา
ผสมกับน้ำมันดีเซล ในอัตราส่วน น้ำมัน
ดีเซล 95% ไบโอดีเซล 5% เป็น “น้ำมัน
เพาเวอร์ตี B5” ซึ่งมีคุณสมบัติเทียบเท่า
น้ำมันดีเซลธรรมดา จึงสามารถใช้กับ
รถยนต์ทดแทนน้ำมันดีเซลได้โดยไม่ต้อง
ปรับเปลี่ยนเครื่องยนต์ และจัดจำหน่าย
ผ่านสถานีบริการน้ำมันบางจากในราคา
ที่ต่ำกว่าดีเซลปกติ 70 สตางค์ต่อลิตร
เนื่องจากผสมไบโอดีเซลซึ่งผลิตจากพืช
เกษตรเช่น ปาล์ม และน้ำมันพืชใช้แล้ว
นั่นเอง

เพื่อ “เรา” จะยั่งยืนร่วมกัน

ปัจจุบัน บางจากฯ มีการให้บริการ
ไบโอดีเซล 120 บั้ม และมีแผนจะขยาย
เพิ่มเป็น 500 แห่ง ภายในปี 2550 โดย
ส่วนหนึ่งบางจากฯ ได้ขยายการจำหน่าย
ไปยังมีชุมชนเพื่อให้เกษตรกรได้ใช้น้ำมัน
“เพาเวอร์ตี B5” ด้วย เพื่อลดต้นทุนใน
การผลิตของเกษตรกร

นอกจากนี้ยังได้เปิดบั้มที่มีจำหน่าย
เฉพาะพลังงานทดแทนโดยเฉพาะอีก 1 บั้ม

ที่ทางคู่ขนานถนนรามอินทรา ชายเฉพา
แก๊สโซลีน 91, 95 และไบโอดีเซล ซึ่งถือ
เป็นบริษัทน้ำมันรายเดียวในประเทศไทย
ที่มีบั้มในลักษณะนี้

เหล่านี้ล้วนเป็นการเน้นย้ำถึงความ
จริงจังและจริงใจของบางจากฯ ที่จะก้าว
เดินไปบนเส้นทางของการพัฒนาด้าน
พลังงานทดแทนอย่างเต็มความสามารถ
โดยมีความปรารถนาหลัก คือ การ
พัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืนไปกับสิ่งแวดล้อม
และสังคม

ดร.อนุสรณ์ แสงนิ่มนวล
กรรมการผู้จัดการใหญ่
บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)

“โครงการรับซื้อน้ำมันพืชใช้แล้วเพื่อผลิต
ไบโอดีเซล เป็นโครงการที่ช่วยในด้านเศรษฐกิจ
ลดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ
เป็นการพึ่งพาตนเองด้านพลังงานตามแนว
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และยังช่วยด้านสิง-
แวดล้อมรวมทั้งสุขภาพของประชาชนด้วย

สำหรับบางจากฯ จะผลักดันไบโอดีเซล
มากกว่าแก๊สโซลีน เพราะเรามีบ่อน้ำมัน
ที่ทำเป็นชุมชนกับเราอยู่ เราพูดถึงกลุ่มเกษตรกร
4 ล้านคน 1 ล้านครอบครัว เขาใช้ดีเซลเป็น
ส่วนใหญ่ วันนี้เขาอาจจะได้ราคาแพงมาก
แต่ถ้าไม่เขาไม่มีโอกาสได้น้ำมันราคาถูก
เหมือนคนที่ใช้แก๊สโซลีน ซึ่งแก๊สโซลีน 95 ถูก
กว่าน้ำมันเบนซิน 95 อยู่ 1.50 บาท เขาไม่มี
โอกาสใช้เพราะเขาไม่มีรถถัง แต่เขามีรถถัง
เขาใช้รถถังจากรถเข็น เขามีรถถังอีก ซึ่ง
ใช้ดีเซลทั้งนั้นเลย

เราตั้งคำถามว่าทำไมไม่พยายามทำ
เรื่องไบโอดีเซลมากขึ้น แล้วไปขายให้กับเกษตรกร
อันนี้เป็นทิศทางของบางจากฯ ที่เราพยายามวิ่ง
ไปสู่พลังงานสีเขียวไบโอดีเซล เพราะนี่คือ
เกษตรกรคือประโยชน์ที่เกี่ยว คือ พืชพลังงาน
การเกษตรดีขึ้นแล้ว เขาจะได้ใช้น้ำมันราคาถูก
ทำไปบางจากฯ พยายามผลักดันเปิดสถานี
บริการให้มากขึ้น การดำเนินงานเหล่านี้เป็นไป
ตาม vision ของบริษัทฯ เราจะเป็นบริษัทพลังงาน
ที่นอกจากจะมีภาพเชิงแรงงานธุรกิจแล้ว
ต้องมีประโยชน์ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม มีเป็น
Key Word ที่องค์กรให้ความสำคัญ และร่วมกัน
ตั้งแต่ก่อตั้งบริษัท

CSA Trip & SVN Award

ทัวร์ฟาร์มเกษตรกรผู้ผลิตผักเกษตรอินทรีย์

กินผัก ๆ ขอบผัก ๆ ... นอกจากจะมีคุณสมบัติเป็น "คนขอบ(กิน)ผัก" ผู้บริโภคในระบบสมาชิกผักอินทรีย์ ต้องมี "หัวใจ" หัวใจสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และตระหนักถึงคุณค่าของเกษตรกรผู้ลงแรงปลูกผักตามแนวเกษตรอินทรีย์ให้พวกเขาได้รับประทานด้วย คุณสมบัติเหล่านี้ทำให้พวกเขาเต็มใจชำระค่าผักหมิ่นกว่าบาท ให้เกษตรกรล่วงหน้าตั้งแต่ต้นปี โดยไม่รู้ว่ในแต่ละสัปดาห์ ผัก 3-5 กิโลกรัม ที่จะได้รับนั้นจะเป็นผักอะไรบ้าง !!!

จิตสำนึกแห่งผู้บริโภคในระบบ CSA

หากเป็นผู้บริโภคทั่วไป การจ่ายเงินล่วงหน้าเป็นเงินเพื่อแลกกับ "ผัก" อาจไม่คุ้มค่า เพราะตลาด (ดีดีเออร์) แถวบ้าน ก็มีผักมากมายให้เลือกซื้อในราคากว่าละไม่กี่บาท แต่ใครจะรู้ ผักไม่กี่บาทเหล่านั้นผลิตมาอย่างไร ... บ้างเติบโตด้วยสารเคมี บ้างเกิดจากการกดขี่แรงงาน บ้างถูกเร่งให้เกิดนอกฤดูกาล ... มากมายที่มัน ซึ่งล้วนอยู่บนวิถีที่ร้าย ทำลายธรรมชาติและสรรพชีวิต ซึ่งผู้บริโภคน้อยรายจะคิด แต่สมาชิกผักอินทรีย์(ต้อง)คิด!!!

"จิตสำนึกที่เน้นให้ความสำคัญกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทุกคนทุกฝ่ายจากทุกขั้นตอนการผลิต คือคุณสมบัติที่สำคัญของคนที่จะเข้ามาเป็นผู้บริโภคในระบบ CSA"

รวิวรรณ ศรีทอง แกนนำจัดตั้งระบบสมาชิกผักอินทรีย์ในกลุ่มผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ด้านข้าง จ.สุพรรณบุรี อธิบายลักษณะของคนที่จะมาเป็นผู้บริโภคในระบบ CSA ได้...ว่าแต่ CSA เนี่ย มันคืออะไรกัน?

CSA หรือ **Community Supported Agriculture** คือระบบที่ชุมชนให้การสนับสนุนเกษตรกร เกิดขึ้นครั้งแรกที่ญี่ปุ่น และกระจายไปยังยุโรป อเมริกา เอเชีย โดยแต่ละท้องถิ่นจะมีรูปแบบการสนับสนุนต่างกันไป เช่น รับซื้อผลผลิตเฉพาะจากผู้ผลิตในชุมชน ผู้ผลิตกับผู้บริโภคร่วมมือกันในรูปสหกรณ์ จัดการผลผลิตไม่ให้เกิดค้าง ฯลฯ

ระบบ CSA ในไทย เริ่มแรกแถบชานเมืองกรุงเทพฯ เมื่อเกือบ 10 ปีมาแล้วในรูปแบบผักสดจากฟาร์มส่งถึงบ้าน (Delivery)

มิตรภาพอันอบอุ่นและแนบแน่น ระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค

แต่ก็ปิดตัวไป จนมาถึงกรณีที่รวิวรรณเป็นแกนนำ ริเริ่ม CSAnับปีด้านข้างขึ้น โดยให้ผู้บริโภคจ่ายเงินเป็นทุนให้เกษตรกรผลิตล่วงหน้า 1 ปี จากนั้นเกษตรกรจะคืนให้ผู้บริโภคในรูปผลผลิตปลอดสาร ผลิตโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และประโยชน์ร่วมกัน จากนั้นผู้ผลิตจะนำผักไปส่งให้ผู้บริโภคถึงที่ (บางส่วนส่งจุดกลางเพื่อกระจายต่อ) ด้วยตนเองสัปดาห์ละครั้ง มีการพบปะกันสม่ำเสมอ รวมถึงความสัมพันธ์ผ่านถุงผัก (เช่น มีการทอขวัญพรวันเกิดแนบไปกับผัก) ...ภายใต้ระบบนี้ ผู้ผลิตจึงไม่ได้รับแค่ตัวเงิน ขณะที่ผู้บริโภคก็ไม่ได้รับแค่ผัก แต่ทั้งสองฝ่ายต่างยังได้รับ "มิตรภาพที่อบอุ่น" อีกด้วย

เยี่ยมแปลงผัก สานสัมพันธ์

เพื่อนต้องไปเยี่ยมเยียนกัน ... สมาชิกผักอินทรีย์ว่า 20 ชีวิต จึงเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปเยี่ยมฟาร์มเกษตรกรด้านข้าง 2 วัน 1 คืน (6-7 ม.ค. 50) ...วันเดินทาง หลายคนคิดว่า "แค่สุพรรณ เดียวก็ถึง" ผ่านไปเกือบ 4 ชั่วโมง กับเส้นทางขึ้น-ลงเขา และทิวทัศน์ที่เสมือนอยู่ในเมืองเหนือ หลายคนเริ่มลังเล นี่จะไปสุพรรณใช่ไหม?

นี่แหละด้านข้าง สุดแดนสุพรรณฯ ที่เชื่อมต่อกับห้วยขาแข้ง ป่าที่สมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของเมืองไทย !!!

เมื่อมาถึง ความเหนื่อยก็หายเป็นปลิดทิ้ง เพราะพี่น้องเกษตรกรด้านข้างเตรียมอาหารกลางวันที่ล้วนเป็นเมนูผักปลอดสารไว้ให้รับประทานเทียบปลั๊ก อีกทั้งของหวานสโตร์เกษตรอินทรีย์อย่างฟักทองนึ่งโรยมะพร้าวและน้ำตาลแดง ... มิตรภาพข้างนำมาซึ่งความอึดท้องเสียนี้กระไร

หนึ่งห้องดีที่ได้ ก็ถึงเวลาแลกเปลี่ยนความเห็นกลางลานไฟ ที่ทำให้ผู้ผลิต-ผู้บริโภคเข้าใจกันมากขึ้น ...

ผู้บริโภคหลายรายขอความชัดเจนของผักที่ได้ "บอกมาด้วยสิมันคือผักอะไร ควรจะ(ทำ)กินอย่างไร"

ขณะที่ผู้ผลิตก็แจงถึงประเภทผักในแต่ละฤดู "ฤดูฝนผักใบโตนผสมหมด เลยเป็นผักดอกเยอะ"

สมาชิกส่วนหนึ่งเคลื่อนย้ายไปดูแปลงผักตามแนวลาดเขาที่ทำไว้อย่างสวยงาม ชักถามกรรมวิธีและชวนกันเก็บผักจนได้รู้ว่ากว่าจะมาเป็นผู้บริโภคให้เจ้ารับประทาน ต้องดูแลและทุ่มเทขนาดไหน...งานนี้เลยได้ใจผู้บริโภคไปอีกเต็ม ๆ

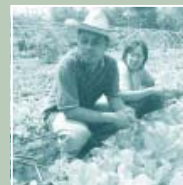
ช่วงค่ำอาหารอร่อยไม่แพ้มื้อเที่ยง กินพร้อมชมการแสดง "รำตง" ของเด็ก ๆ ในหมู่บ้าน...ค่ำคืนนี้ทุกคนกลับเข้าที่พักกระท่อมไม้ไม่ด้วยความอึดทั้งใจและท้อง ท่ามกลางดาวเต็มฟ้าและสายฝนที่โปรยมาแบบเบา ๆ

เช้าวันใหม่กับข้าวต้ม และสลัดผัก อาหารเช้า 2 สโตร์ที่หมดเกลี้ยงในเวลาอันรวดเร็ว จากนั้นก็เป็นเวลาเรียนรู้เรื่องของการดูแลสุขภาพตามหลักนาฬิกาชีวิต และอาหารบำบัด

ที่เกษตรกรด้านข้างจัดหาวิทยากรมาบรรยายเป็นของกำนัล ปิดท้ายด้วยมือกลางวันม้อใหญ่ ที่มีแถมดักใส่ถุงให้พกไปรับประทานต่อที่บ้าน และของฝากเป็นผักสด ๆ อีกคนละหลายถุง ... เมื่อสายันหัดะวันคล้อย ผู้ผลิตและผู้บริโภคจึงลาจากกันด้วยรอยยิ้มและความประทับใจ ไร่สัปดาห์หน้าได้รับผักอีกเมื่อไร ... คงอดไม่ได้ที่จะคิดถึงชุมชนเขา แปลงผัก และเมนูเด็ดแห่งด้านข้าง...

SVN Awards 2006

สองสมาชิก-ภรรยาคนชัยแห่งด้านข้าง พงศ์-รวิวรรณ ศรีทอง ผู้เป็นแกนนำผลักดันให้ชาวบ้านหันมาทำเกษตรอินทรีย์ และจัดตั้งระบบสมาชิกผักอินทรีย์ (CSA) ตามข้าง-กรุงเทพฯ ได้รับมอบรางวัล SVN Award ในฐานะที่เป็นผู้ทำงานด้านเกษตรเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมาอย่างต่อเนื่อง โดยงานมอบรางวัลได้จัดขึ้นเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2549 ที่บ้านคุณปริดา-สุนันทา เตียสุวรรณ รางวัลนี้ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทั้งสองคนมีกำลังใจทำงานเพื่อส่งเสริมแนวทางและผลผลิตเกษตรอินทรีย์ ให้เข้าสู่จิตสำนึกของเกษตรกรและผู้บริโภคยิ่ง ๆ ขึ้นไป

การมอบรางวัล SVN Award เป็นกิจกรรมที่เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม จัดเป็นประจำทุกปีเพื่อเป็นกำลังใจและยกย่องบุคคลหรือหน่วยงานที่ทำงานเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังหวังให้หัวหน้าในการออกแบบปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน โดยมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อคนหมู่มาก

Introduction to the New President of SVN (Thailand)

ประธานเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย) คนใหม่

คุณสุทธิชัย เข้มมเจริญยิ่ง กรรมการผู้จัดการ บริษัท นิธิเวิร์ล จำกัด และบริษัท วันเดอร์เวิร์ล จำกัด ผู้จุดประกายความคิดเรื่องความปลอดภัยในของเล่นเด็กส่งออก ซึ่งเป็นพื้นฐานของซีเอสอาร์ ในโอกาสที่คุณสุทธิชัยเข้ามารับหน้าที่ประธานเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย) หรือ SVN Asia (Thailand) ในปี 2550 ได้ให้สัมภาษณ์วารสารซีเอสอาร์ "ธุรกิจกับสังคม" ถึงภารกิจหลักของเอสวีเอ็นฯ ในการผลักดันซีเอสอาร์สู่สังคมไทย

"คำว่าซีเอสอาร์ (CSR) ย่อมาจาก Corporate Social Responsibility หมายถึงการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในการทำธุรกิจอย่างมีจริยธรรม นอกจากการทำธุรกิจของตนเองแล้ว ยังต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้กับสังคม ชุมชนรอบข้าง และสิ่งแวดล้อมด้วย"

คุณสุทธิชัยกล่าวว่าซีเอสอาร์ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับสังคมไทย ไม่ว่าจะในระดับปัจเจกบุคคล หรือระดับองค์กรธุรกิจ เพราะคนไทยไปวัด ไปทำบุญ ส่วนบริษัทห้างร้านต่างๆ ก็มีส่วนร่วมในการบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่องานสังคมสงเคราะห์กันตลอดมาจนเป็นเรื่องปกติสำหรับสังคมไทย ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นพื้นฐานของซีเอสอาร์ ถ้าจะเป็นเรื่องใหม่คือการส่งเสริมให้มีการทำประโยชน์ในการเอื้ออาทรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักของเอสวีเอ็นฯ ในการผลักดันเรื่องดังกล่าวสู่สังคมไทย

"บางคนหรือบางองค์กรเวลาทำบุญหรือบริจาคเงิน พอเงินออกจากกระเป๋าไปแล้วก็สบายใจแล้วว่าได้ทำบุญแล้ว สบายใจแล้วแต่เงินไปทำหน้าที่อะไรตรงนั้น มักไม่ค่อยได้ติดตามกัน เพราะฉะนั้นเรื่องที่เราส่งเสริมในการทำซีเอสอาร์นั้น คือเราอยากให้เมื่อเงินออกจากกระเป๋า เรามีมีโครงการที่ทำความดีเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมออกไปแล้ว ก็อยากรู้อยากเห็นให้แน่ใจว่ามีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อสังคมสูงสุดเท่าที่เป็นไปได้"

การทำซีเอสอาร์นอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อผู้รับแล้ว ยังส่งผลประโยชน์ต่อผู้ให้ด้วย ปัจจุบันจึงสังเกตได้ว่ามักมีโฆษณาโทรทัศน์ขององค์กรธุรกิจขนาดใหญ่มีการนำเรื่องดีๆ ที่องค์กรแสดงความเอื้ออาทรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมาบอกกล่าวให้สังคมรับรู้ ด้านหนึ่งคือสังคมได้รับประโยชน์ แต่อีก

ด้านหนึ่งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร แต่เอสวีเอ็นฯ ต้องการส่งเสริมให้มีการทำซีเอสอาร์ที่ออกไปจากจิตใจ หรือซีเอสอาร์อินสปิริต (CSR in Spirit)

"เราไม่อยากจะไปทำจากปลายทางคือการสร้างภาพลักษณ์ก่อนแล้วค่อยมาทำจากจิตใจ แต่เราต้องการให้เริ่มตั้งแต่พื้นฐานคือจิตใจที่อยากเอื้ออาทรภายในองค์กรตนเอง แล้วก็ภายนอกองค์กรคือชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม เมื่อทุกอย่างเรียบร้อย เราทำความดีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมแล้ว มันจะส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรสู่สายตาผู้บริโภค และสังคมทั่วไปก็เกิดการยอมรับว่าเราเป็นองค์กรที่ดีซึ่งนำมาสู่การเติบโตที่ยั่งยืนของบริษัทในที่สุด"

การทำซีเอสอาร์อาจมีตั้งแต่ทำอยู่เงียบๆ คนเดียว ไปจนถึงมีการรวมกลุ่มกัน อย่างเช่น เอสวีเอ็นฯ มาร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์และเรียนรู้ร่วมกันว่ามีวิธีการทำประโยชน์ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างไรบ้าง ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และเผยแพร่สิ่งดีๆ เหล่านี้สู่เครือข่ายสมาชิกและสังคมไทย รวมทั้งหาสมาชิกเพิ่มขึ้น เพื่อขยายเครือข่ายองค์กรธุรกิจที่ทำความดีเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมให้มากยิ่งขึ้น

บทบาทของเอสวีเอ็น เอเชีย คือการส่งเสริมซีเอสอาร์หรือการส่งเสริมการทำธุรกิจอย่างมีจริยธรรม เพราะฉะนั้น กิจกรรมต่างๆ ของเอสวีเอ็นฯ จึงออกไปในทิศทางที่ไม่ผลักดันวัตถุประสงค์นี้ ไม่ว่าจะเป็น SVN Visit คือการไปดูบริษัทต่างๆ ที่มีการทำซีเอสอาร์ เพื่อไปศึกษา เรียนรู้ แลกเปลี่ยน และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน SVN Talks คือการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์เกี่ยวกับการทำประโยชน์เพื่อสังคม หรือเรื่องที่มีผลทางตรงหรืออ้อมเกี่ยวกับซีเอสอาร์

CSR Journal คือการเผยแพร่บุคคลที่ทำด้านซีเอสอาร์ SVN Annual Conference คือการประชุมประจำปี และ SVN Awards คือการให้รางวัลแก่ผู้ทำความดี นอกจากนั้นยังมีโครงการผลักดันซีเอสอาร์สู่สังคมไทย และโครงการสุดท้ายซึ่งเป็นโครงการน้องใหม่ที่เข้ามาอยู่ในความรับผิดชอบของเอสวีเอ็นฯ ในปีนี้คือ "โครงการแบ่งปัน" ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจาก สสส.

ที่ผ่านมากิจกรรมของเอสวีเอ็นฯ ไม่ได้จัดต่อเนื่องทุกวัน แต่โครงการแบ่งปันถือเป็นโครงการที่ต้องทำเต็มเวลาทุกวันต่อเนื่อง โดยทำหน้าที่จับคู่องค์กรธุรกิจที่อยากทำซีเอสอาร์กับองค์กรสาธารณประโยชน์ที่ทำงานอยู่ในท้องถิ่นอยู่แล้ว รู้ปัญหา ความต้องการในแต่ละท้องถิ่นอยู่แล้ว แต่ขาดเงิน ขาดทรัพยากร

โครงการแบ่งปันคือการไปสร้างดีมานด์ ไปเชิญชวนให้กลุ่มธุรกิจ บริษัท ห้างร้านต่างๆ ที่มีจิตใจที่อยากจะทำเพื่อ

ซึ่งเป็นได้ทั้งเงิน เป็นได้ทั้งเวลา เป็นได้ทั้งสิ่งของ เอสวีเอ็นฯ ทำหน้าที่จับแมชชีงกับองค์กรสาธารณประโยชน์ ซึ่งทำงานช่วยเหลือเด็ก สิ่งแวดล้อม โรคภัยไข้เจ็บ สาธารณสุข แต่ขาดทรัพยากร โดยเอสวีเอ็นฯ จะสกรีนองค์กรสาธารณประโยชน์ที่จะเข้าร่วมโครงการว่าต้องมีความโปร่งใส มีการทำบัญชีการใช้เงินว่าที่ผ่านมาได้แหล่งเงินมาจากไหน ใช้เงินไปอย่างไร สามารถตรวจสอบได้ และที่สำคัญคือมีผลงานเป็นที่ปรากฏ มีความน่าเชื่อถือ

"เราต้องการขยายเครือข่ายสมาชิกเพิ่มขึ้น เพื่อมาร่วมกันคิดร่วมกันทำกิจกรรมต่างๆ กับเรา กิจกรรมต่างๆ ของเอสวีเอ็นฯ ไม่ได้ใช้เงิน ไม่ได้ใช้เงินอย่างที่คิด แต่เป็นเรื่องที่ต้องใช้ใจเป็นหลัก เป็นการอาสาสมัคร มีมากก็ใช้มาก มีน้อยก็ใช้น้อย จึงอยากให้ทุกคนลองมาร่วมกิจกรรมกับเราสักครั้งหนึ่ง แล้วค่อยสมัครสมาชิกก็ได้ หากสนใจที่จะร่วมกิจกรรมสามารถติดต่อมาได้ที่คิวไอล โทรศัพท 089-741-6904"

Special SVN Awards 2006

สุรจิต ชีรเวทย์ ประธานหอการค้าจังหวัดสมุทรสงคราม ได้นำภูมิปัญญาชาวบ้านมาช่วยฟื้นคืนระบบนิเวศวิทยาของเมืองปากแม่น้ำ อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จึงเป็นที่มาของการได้รับรางวัล SVN Award 2006 ภาคธุรกิจ ของหอการค้าจังหวัดสมุทรสงคราม

"แม่กลอง" เป็นเมืองปากแม่น้ำที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงทั้งพืชพรรณและสัตว์น้ำ จากภูมิปัญญาชาวบ้านในชุมชนแม่กลอง ระบบนิเวศน์โดยเฉพาะเรื่องน้ำ เป็นตัวกำหนดแบบแผนการทำมาหากินของชาวบ้าน อาทิ น้ำขึ้น-น้ำลง น้ำเกิด-น้ำตาย น้ำเข้า-น้ำเย็น รวมทั้งทิศทางลม ส่งผลให้ทางตอนบนของแม่กลองปลูกสวนผลไม้ สวนเตียนหรือสวนไม้ล้มลุก ทางตอนกลางทำสวนมะพร้าว ผลและมะพร้าวน้ำตาล ตอนล่างของจังหวัดที่อยู่ติดทะเลทำนาเกลือ ป่าโกงกาง เมาถ่าน ทำนาทุ้งและประมงทะเล อนาคตของแม่กลองกำลังถูกท้าทายด้วยกระแสของโลกาภิวัตน์ ที่พยายามผลักดันให้เกิดการเปิดทางให้อุตสาหกรรมขยายตัวโดยสะดวก ส่งผลให้ระบบนิเวศน์เปลี่ยนไป ซึ่งเผลอมาจากการพัฒนาที่ทอดทิ้งภูมิปัญญาบรรพบุรุษ ทางหอการค้าจึงร่วมมือกับชาวบ้านรวบรวมองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มาปรับใช้ในการแก้ปัญหาและฟื้นฟูระบบนิเวศน์

ปัจจุบันแม่กลองจึงมีความแตกต่างจากเมืองคู่แข่งอย่างมหาชัยตรงที่มหาชัยเลือกนำโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาในพื้นที่ และก่อให้เกิดปัญหามลพิษขึ้นมากมายต่อสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตชาวบ้าน ขณะที่แม่กลองสามารถรักษาความบริสุทธิ์ของธรรมชาติและวิถีชีวิตดั้งเดิมไว้ได้ คนส่วนใหญ่ในชุมชนมีอาชีพหลักคือทำสวนและประมง ขณะที่โรงงานที่ตั้งอยู่ในชุมชนแม่กลองเกือบ 200 โรงต่างได้พึ่งพาอาศัยวิถีชีวิตที่ผลิตในท้องถิ่นเช่นประมงมาใช้เป็นหลัก นอกจากนั้นชาวชุมชนแม่กลองริเริ่มกันขึ้นมาเองในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำเชิงนิเวศ ที่ชาวชุมชนจัดที่พักระยะสั้น (home stay) ไว้รับรองนักท่องเที่ยว

อีกหนึ่งงานใหญ่ เพื่อความมั่นคง และการเติบโตของธุรกิจสีเขียว

งานแสดงเทคโนโลยีเพื่อสิ่งแวดล้อม และพลังงานหมุนเวียน

แม้การออกมาประกาศข้อมูล “ความจริงของสิ่งแวดล้อมโลก” ต่อสาธารณชนในรูปแบบภาพยนตร์สารคดีอย่าง The Inconvenience Truth ของ -อัล กอร์- อดีตรองประธานาธิบดีสหรัฐฯ เมื่อปีที่ผ่านมานี้ จะช่วยกระตุ้นให้ผู้คนหันมาห่วงใยใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

แต่สำหรับผู้ผลิตเทคโนโลยีเพื่อรองรับการดำเนินธุรกิจในหลากหลายสาขา และผู้ประกอบการธุรกิจด้านพลังงานจำนวนหนึ่ง ซึ่งถือเป็นกลุ่มบุคคลและองค์กรที่ใส่ใจ ให้ความสำคัญ และมุ่งพัฒนาเทคโนโลยีที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในนามของเทคโนโลยีเพื่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Technology : Entech หรือบ้างก็เรียก Greentech) และพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) ... อาจกล่าวได้ว่า พวกเขามีความห่วงใย และต้องการสร้างความเติบโตให้กับคุณภาพของสิ่งแวดล้อมมาเนิ่นนาน โดยได้จัดแสดงเผยแพร่เทคโนโลยีทันสมัยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพลังงานหมุนเวียนให้ผู้ประกอบการธุรกิจได้รู้จักและนำไปใช้อย่างต่อเนื่องในรูปของงานแสดง (Exhibition)

ในปี 2007 นี้ งานแสดงดังกล่าวได้เกิดขึ้นในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ณ ประเทศไทย ในชื่องาน **"Entech Pollutec & Renewable Energy Asia 2007 Exhibition & Trade Fair"** โดยจะจัดขึ้นในวันที่ **6-9 มิ.ย. ที่ ไบเทค บางนา ฮอลล์ 101-102** ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลไทย และอีกหลายองค์กร อาทิ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย การประปานครหลวง สมาคมวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย เป็นต้น

ภายในงานมีผู้ประกอบการจากประเทศไทย ทวีปเอเชีย และอีกหลายประเทศกว่า 100 ราย นำเทคโนโลยีของตนมาจัดแสดง และเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อ ซึ่งเป็นบริษัท ห้างร้าน และหน่วยงานต่างๆ กว่า 50 แห่งจากทั่วโลก ได้รับรู้ แลกเปลี่ยน และสั่งซื้อเทคโนโลยีเหล่านี้ไปใช้ เพื่อลดการทำลายและสร้างความยั่งยืนให้กับสิ่งแวดล้อมของโลกด้วย ส่วนหนึ่งของงานนี้

ยังรวมถึงพื้นที่แสดงผลผลิต สีเขียว : ผลผลิตจากกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์ในประเทศไทย ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ(UNSCAP) ให้มาจัดแสดงความเป็นมา เทคนิควิธีการที่นำสนใจในการผลิต รวมถึงการนำผลผลิตมาให้ผู้เข้าร่วมงาน ได้รับชมด้วย ตันเดือนมิถุนายนนี้ มีงานดี ๆ เพื่อสิ่งแวดล้อม รอให้คุณเข้าชมอยู่!!!

สำหรับโปรแกรมของงาน Entech Pollutec & Renewable Energy Asia 2007 นอกเหนือจากการจัดแสดงและขายเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมตลอด 4 วัน ในช่วงก่อนหน้าและระหว่างการจัดงาน ยังมีประเด็นการเสวนา ซึ่งจัดขึ้น ณ ห้องประชุมย่อยอีกหลายหัวข้อที่น่าสนใจ สรุปได้ดังนี้

วันพุธ 5 มิ.ย. : กลยุทธ์ของเอเชีย-แปซิฟิก สำหรับความยั่งยืนและเติบโตของเศรษฐกิจสีเขียว

วันพฤหัสบดี 6 มิ.ย. : พลังงานหมุนเวียน และโอกาสของความยั่งยืนทางธุรกิจ

วันศุกร์ 7 มิ.ย. : จะลดแบบบทเรียนจากปฏิบัติการของธุรกิจสีเขียวเพื่อนำสู่ความยั่งยืนได้อย่างไร

สนใจสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 02-642-6911 หรือ entech@cmphailand.com

โลกาภิวัตน์ได้โละกำแพงระหว่างประเทศทิ้ง แต่กำแพงใหม่ที่มองไม่เห็นกลับถูกสร้างขึ้นในประเทศเราเอง

วิสัยทัศน์เพื่อจัดกำแพงที่มองไม่เห็น

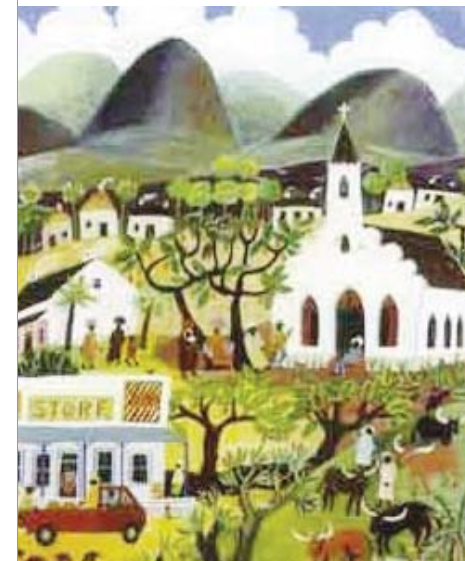
ศจินทร์ ประชาสันต์
sajin.p@focusweb.org

ปีที่ผ่านไปผ่านมา ผู้เขียนได้รับเมลล์ฉบับหนึ่ง ชื่อว่า “ความขัดแย้งแห่งยุคสมัยเรา” ขอตัดมาเพียงบางส่วน “ทุกวันนี้ เรามีบ้านหลังใหญ่ขึ้น แต่ครอบครัวเล็กลง ความสะดวกสบายเพิ่ม แต่เวลาน้อยลง เรามีผู้เชี่ยวชาญมากขึ้น... แต่ปัญหามากขึ้น เราใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินไป หัวเราะน้อยไป ขับรถเร็วไป โกรธง่ายเกินไป นอนดึกเกินไป อ่านน้อยเกินไป ดูทีวีมากเกินไป และคิดถึงคนอื่นน้อยลง เราทึ่งคุณทรัพย์สินของเรา แต่ลดคุณค่าของเรา... เราเรียนรู้ในการหาเลี้ยงชีพ แต่ไม่เรียนรู้ชีวิต เราใส่ที่เพิ่มขึ้นเข้าไปในชีวิต แต่ไม่ใส่ชีวิตเข้าไปในปี่เหล่านี้ เรามีตึกสูงขึ้น แต่อารมณ์สั้นลง ขณะที่ดินกว้างขึ้น มุมมองกลับแคบลง เราใช้จ่ายมาก แต่กลับมีน้อยลง เราซื้อมาก แต่กลับชื่นชมได้น้อยลง เราสามารถเดินทางไปได้กลับพระจันทร์ แต่เพียงแค่การเดินทางข้ามถนนไปหาเพื่อนบ้าน เรากลัมีปัญหาเราเอาชนะที่ว่างข้างนอกได้ แต่กลับไม่สามารถเอาชนะที่ว่างข้างในของเราได้...”

การบริโภคไม่ได้เป็นหลักประกันความสุขและการเติมเต็มในชีวิตเสมอไป ซ้ำร้าย ท่านผู้อ่านเคยคิดหรือไม่ว่า การบริโภคที่มากจนเกินไปก็เป็นสาเหตุของปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ได้ด้วยเหมือนกัน วุฟกัง ซัคส์ นักคิดและนักกิจกรรมชาวเยอรมัน ซึ่งจะเดินทางมาร่วมประชุมที่เมืองไทยเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” ในเดือนเมษายนนี้ ได้อธิบายปัญหาของโลกาภิวัตน์ซึ่งเกิดมาจากการบริโภคไว้อย่างน่าสนใจ เขาพูดถึงโลกาภิวัตน์และการก่อเกิดของชนชั้นใหม่ที่เรียกว่า “ชนชั้นผู้บริโภคข้ามชาติ” (transnational consumer class)

ใครคือ ชนชั้นผู้บริโภคข้ามชาติ
ซัคส์บอกว่า ค่อนข้างๆ ชนชั้นผู้บริโภคข้ามชาติ ก็คือกลุ่มคนที่เป็นเจ้าของรถยนต์ ปัจจุบันมีรถยนต์ประมาณ 5-6 ล้านคันทั่วโลก และหากคิดว่ารถยนต์หนึ่งคันมีค่าใช้จ่ายขั้นร่วมกันได้ 3 คน จำนวนประชากรในชนชั้นนี้ก็อยู่ราว 1.7-1.8 พันล้านคน หลายคนคิดว่า คนกลุ่มนี้คือ คนชั้นกลาง (รวมถึงคนชั้นสูง) ที่อยู่ในประเทศพัฒนาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นยุโรป อเมริกา ญี่ปุ่น หรือ ออสเตรเลีย แต่นั่นคิดเป็นเพียง 50% ของประชากรในชนชั้นนี้เท่านั้น ส่วนที่เหลือกระจายตัวอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา เช่น ในจีน ประชากรประมาณ 20% ของทั้งหมดอาจนับรวมอยู่ในชนชั้นนี้ หรือในอินเดียประมาณ 14% เป็นต้น

สิ่งที่เชื่อมโยงคนเหล่านี้เข้าด้วยกัน คือ รูปแบบการใช้ชีวิตและความต้องการที่คล้ายคลึงกัน พวกเขาชอบแบรนด์สินค้าเหมือนๆ กัน ไปช้อปปิ้งเหมือนๆ กัน และต้องการได้

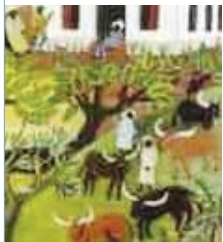
การเปลี่ยนแปลงต้องมาจากกลุ่มคนชั้นกลางหรือคนรวยด้วย

รับการศึกษาแบบเดียวกัน เป็นต้น ดังนั้น ทัศนคติความในบักกิ่งของจีนก็จะมิอะไรคล้ายๆ กับทัศนคติความที่เมืองการากัสของเวเนซุเอลามากกว่าคนบนที่ราบสูงตอนใต้ของจีนทั้งๆ ที่อยู่ในประเทศเดียวกันเสียอีก เหตุผลก็คือ แท้จริงแล้วโลกาภิวัตน์หาได้เชื่อมต่อแต่ละประเทศเข้าด้วยกันไม่ แต่เชื่อม "พื้นที่" (location) เข้าหากันผ่านการที่บริษัทข้ามชาติเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเชื่อมต่อห่วงโซ่อุปทานในระดับโลกต่างหาก ดังนั้น หากเมืองเซี่ยงไฮ้หรือเซินเจิ้นในจีนจะเติบโตอย่างมากหรือบอมเบย์ (มุมไบ) และบังกอลอร์ในอินเดียจะมีความทันสมัยสูง ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสัมพันธกับจีนหรืออินเดียโดยรวมมากเท่าที่มักมันเป็นเรื่องของความบังเอิญ...บังเอิญที่บริษัทข้ามชาติไปดำเนินการผลิตในประเทศนั้นๆ และนี่เป็นเหตุผลสำคัญของการเกิดขึ้นของชนชั้นผู้บริโภคมัธยมที่กระจายตัวอยู่ทั้งในประเทศพัฒนาและประเทศกำลังพัฒนา

ความต้องการบริโภคของชนชั้นใหม่นี้ได้รับแรงกระตุ้นจากความต้องการที่จะก้าวทันกับกลุ่มชนชั้นเดียวกันในประเทศอื่นๆ มาตรฐานอ้างอิงของพวกเขาจึงไม่ได้มีอยู่เพียงในประเทศอีกต่อไป ผลก็คือ คนเหล่านี้ต้องพยายามแข่งขันในตลาดให้ได้มากขึ้น ขณะเดียวกัน ก็เริ่มรู้สึกว่าการแข่งขันที่ไม่สามารถปรับตัวกับการแข่งขันได้ คือ ภาวะ ชัคส์บอกรว่าในยุคโลกาภิวัตน์ที่พยายามไล่ก้าแข่งขันระหว่างประเทศทั้งก้าแพงอันใหม่ที่มองไม่เห็นกลับถูกสร้างขึ้นภายในแต่ละประเทศ ซึ่งแบ่งแยกระหว่างกลุ่มคนชั้นกลาง ออกจากคนส่วนใหญ่ที่เหลือ

ชนชั้นกลางกับวิสัยทัศน์เพื่อนอนาคต

โลกาภิวัตน์ ได้สร้างโอกาสให้คนชั้นกลางสะสมความมั่งคั่งและบริโภคทรัพยากรจำนวนมาก เพราะแม้จะมีจำนวนประชากรรวมกันเพียง 20% ของประชากรทั่วโลก แต่ รายงานพัฒนามนุษย์ ระบุว่าคนกลุ่มนี้กลับบริโภค 45% ของเนื้อสัตว์และปลารวมกัน 68% ของกระแสไฟฟ้า 84% ของกระดาษทั้งหมด และเป็นเจ้าของ 87% ของรถยนต์ทั่วโลก และกำลังไปอ่าน "ความขัดแย้งแห่งยุคสมัย" ข้างต้น

อีกที ก็จะมีพวก สิ่งเหล่านี้ก็ไม้อาจรับประกันความพอใจหรือความสุขที่แท้จริงของพวกเขาได้เลย

ยิ่งไปกว่านั้น การดึงทรัพยากรมาใช้ที่ผ่านมาได้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมอย่างมาก

ชัคส์บอกรว่า หากยังคงมีระดับการบริโภคอย่างที่เป็นอย่างอยู่ในปัจจุบัน เราอาจต้องใช้โลกอีก 5 โลกถึงจะพอ แต่นั่นก็จะไม่ทำให้ก้าแพงที่มองไม่เห็นระหว่างคนรวยและคนจนเปลี่ยนแปลง เพราะประชากร เพียง 20% ของโลกก็จะมีโอกาสบริโภคทรัพยากรของโลกได้ถึง 80% ของโลก 5 โลกที่เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ ดังนั้น ชัคส์ เสนอว่าการเปลี่ยนแปลงเพื่อความยั่งยืนและยุติธรรมต้องมาจากการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มคนชั้นกลางหรือคนรวยด้วย เพราะที่ผ่านมา ภาวะของการแก้ปัญหาวิกฤตอยู่บนบ่าของคนจนเพียงอย่างเดียว เขาเสนอให้สร้างเศรษฐกิจที่อยู่บนฐาน "การใช้ทรัพยากรบางเบา" ซึ่งอาจสรุปเป็นคำง่าย ๆ 3 คำ คือ ประสิทธิภาพเชิงนิเวศ ความพอเพียงเชิงนิเวศ และความสอดคล้องเชิงนิเวศ ยุคของการพัฒนาที่อิงอยู่บนซากฟอสซิลนั้นหมดไปแล้ว ความท้าทายคือว่า ประเทศพัฒนาจะลดระดับการใช้ทรัพยากร โดยไม่ลดคุณภาพชีวิต และความเท่าเทียมได้อย่างไร ขณะเดียวกัน ประเทศกำลังพัฒนาจะเพิ่มระดับการใช้ทรัพยากร ขณะที่เพิ่มคุณภาพชีวิตและความเท่าเทียมอย่างไร โดยท้ายที่สุด ระดับการใช้ทรัพยากรของทั้งสองกลุ่มจะโน้มเอียงเข้าหากัน นอกจากนี้ เราควรระวังเล็กน้อยที่จะยึดเอาผลผลิตและการเติบโตทางเศรษฐกิจมาตัดสินคุณภาพชีวิต เพราะชีวิตยังมีแหล่งพลังงานอื่นๆ นอกจากอำนาจซื้อที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

ปล. เรื่องต่อจากเดอะมีททริคซ์ฉบับที่แล้ว โปรดติดตามในฉบับหน้าแทน

Good Toy Awards 2005

8 รางวัลแห่งความภาคภูมิใจที่เขาได้รับ

รางวัลนี้มอบให้แก่วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์สำหรับเด็กและเยาวชนในประเทศไทย

Educational Toys

รางวัลชนะเลิศ - ผลิตภัณฑ์ WW-2500 ABC Tuffy Blocks (ประเทศไทย)

Preschool Toys

รางวัลชนะเลิศ - ผลิตภัณฑ์ WW-2502 Groovy Puzzle Lubes (ประเทศไทย)

Ride-On Toys

รางวัลชนะเลิศ - ผลิตภัณฑ์ SW-2145 Tuggie Ben (ประเทศไทย)

Games

รางวัลชนะเลิศ - ผลิตภัณฑ์ SG-0001 Chilling Joy (ประเทศไทย)

Popular Vote

รางวัลชนะเลิศ - ผลิตภัณฑ์ WW-0295 Fabmaster (ประเทศไทย)

Creative Toys

รางวัลชนะเลิศ - ผลิตภัณฑ์ WW-1406 Fabmaster (ประเทศไทย)

Outdoor Toys

รางวัลชนะเลิศ - ผลิตภัณฑ์ SW-0048 X-Twin (ประเทศไทย)

NICHIWORLD Games

รางวัลชนะเลิศ - ผลิตภัณฑ์ CE-115 Dart (ประเทศไทย)

บริษัท นิชิเวิลด์ จำกัด

100/10 หมู่ 10 ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ โทร. 02-902-1111

หาซื้อได้ตามห้างสรรพสินค้าชั้นนำทั่วไป

© 2005 Nichiworld Co., Ltd. All rights reserved.

ความคืบหน้าโครงการประกวดผลิตสารคดีเชิงข่าว

ทีมนักศึกษาที่เข้ารอบชิงชนะเลิศทั้ง 10 ทีม เข้าร่วมการฝึกอบรมจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์พิภพ พานิชภักดิ์

ความคืบหน้ามูลนิธิริษัทไทยจัดโครงการประกวดผลิตสารคดีเชิงข่าว (Young Producer Award) ซึ่งได้ให้พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภายใต้หัวข้อข่าว “ผู้หญิงกับงานพัฒนา” จากการเปิดตัวโครงการฯ ไปเมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว โดยมีนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาทั่วประเทศสนใจเข้าร่วมประกวดกว่า 70 ทีม และประกาศผล 10 ทีมนักศึกษาที่เข้ารอบชิงชนะเลิศไปเมื่อเดือนมกราคม 2550 เป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น ล่าสุดสมาชิกทั้ง 10 ทีมได้เดินทางไปดูงานผลิตข่าวที่เนชั่น ทิว ในวันศุกร์ที่ 9 กุมภาพันธ์ 2550 และเข้าร่วมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการผลิตสารคดีเชิงข่าว ณ อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ระหว่างวันที่ 10 - 11 กุมภาพันธ์ 2550 โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ

ได้แก่ อาจารย์พิภพ พานิชภักดิ์ บรรณาธิการฝ่ายภาพของเนชั่น ทิว เป็นผู้มาสอนเทคนิคต่างๆ ในการผลิตสารคดีเชิงข่าว โดยความรู้ที่นักศึกษาแต่ละคนได้รับจะนำไปใช้ในการผลิตสารคดีเพื่อแข่งขันกันในรอบสุดท้ายปลายเดือนมีนาคม 2550 และติดตามชมผลงานของพวกเขาได้ในเดือนเมษายน 2550

เมอร์ค ประเทศไทย บั่นน้ำใจแก่ผู้พิการทางสายตา

เมื่อเดือนมกราคม 2550 บริษัท เมอร์ค ประเทศไทย พาพนักงานเข้าร่วมกิจกรรม ณ โรงเรียนสอนคนตาบอดพระมหาไถ่ พัทยา ในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จชลบุรี ภายใต้หัวข้อ “จับมือไว้ แล้วไปด้วยกัน” พร้อมทั้งมอบเงินบริจาค 102,963 บาท โดยจุดมุ่งหมายของกิจกรรมดังกล่าวเพื่อให้พนักงานเมอร์คได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรมกับเด็กนักเรียนผู้พิการทางสายตา และเรียนรู้วิถีชีวิตที่สื่อสารกันด้วยการใช้อักษรเบรลล์ รวมทั้งกิจกรรมอื่นๆ ที่สร้างสรรค์ เช่น การแสดงดนตรีและเต้นรำกับเด็ก ๆ การเล่านิทานอีสป ซึ่งสร้างความสนุกสนานให้กับเด็ก ๆ และความประทับใจให้กับพนักงานของเมอร์คอย่างมาก

“มาสด้า” จับมือ “องค์กรฝึกวิชาชีพญี่ปุ่น” จัดอบรมฟรีแก่ประชาชน

บริษัท มาสด้า เซลส์ (ประเทศไทย) จำกัด ร่วมกับองค์กรความร่วมมือฝึกวิชาชีพแห่งรัฐบาลญี่ปุ่น จัดอบรมฟรี “หลักสูตรการบริหารจัดการยุคใหม่ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจแก่ลูกค้า” แก่ผู้แทนจำหน่ายมาสด้า นิสิตนักศึกษา ประชาชนผู้สนใจทั่วไป ทั้งนี้ มร. จอห์น เรย์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท มาสด้า เซลส์ (ประเทศไทย) จำกัด กล่าวว่าการอบรมครั้งนี้เป็นความร่วมมือระหว่างองค์กรความร่วมมือฝึกวิชาชีพแห่งรัฐบาลญี่ปุ่น เพื่อการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรภายในประเทศในกลุ่มเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) บริษัท มาสด้า คอร์ปอเรชั่น ประเทศญี่ปุ่น และบริษัท มาสด้า เซลส์ (ประเทศไทย) จำกัด ตลอดจนคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ที่มาร่วมเขียนหลักสูตร และวิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านเทเลมาร์เก็ตติ้ง

กิจกรรมดังกล่าวไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้กับคนในชาติ พัฒนาสังคมให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาทักษะการทำงานของบุคลากรที่ขาดโอกาสในการเข้าศึกษาในระบบการศึกษา รวมทั้งเพื่อให้คนที่ยังไม่มีงานทำมีโอกาสหางานได้ง่ายขึ้น โดยระยะเวลาโครงการ 3 ปี ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.mazda.co.th>

เครือข่ายเอสวีเอ็นฯ เข้าพบ รมว.กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ

คณะทำงานเครือข่ายเอสวีเอ็นฯ เข้าพบรองนายกรัฐมนตรี

เมื่อเร็วๆ นี้ เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย) เข้าพบนายไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อแนะนำประสานเครือข่ายเอสวีเอ็นฯ คนใหม่ คือ นายสุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง กรรมการผู้จัดการ บริษัท วันเดอร์วีลด์ โปรดักส์ จำกัด และคณะกรรมการเครือข่ายเอสวีเอ็นฯ ชุดใหม่ พร้อมทั้งรายงานผลการทำงานและกิจกรรมต่างๆ ของเครือข่ายเอสวีเอ็นฯ ในปีที่ผ่านมา ในฐานะที่นายไพฑูริย์เป็นที่ปรึกษาเครือข่ายเอสวีเอ็นฯ

ในโอกาสนี้ นายไพฑูริย์ได้กล่าวแสดงความยินดี พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และให้กำลังใจแก่ประธานและคณะกรรมการเครือข่ายเอสวีเอ็นฯ ให้ปฏิบัติภารกิจหลักในการส่งเสริมให้ภาคธุรกิจทำธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือซีเอสอาร์ต่อไป

Books

1

ไม่ผลัดไผ่ ไม่ไผ่หา

ในการทำสมาธิภาวนา ผู้ปฏิบัติจะได้เรียนรู้ที่จะวางเฉยต่อทั้งความสุขและความทุกข์ กล่าวคือไม่มีความคิดผลัดไผ่ความทุกข์ และไม่ตื่นรนแสวงหาความสุข แต่เห็นสิ่งต่างๆ ตามความเป็นจริง และเรียนรู้ที่จะปล่อยวางความสุขและความทุกข์ ไม่แบกความทุกข์ไว้ และไม่ติดยึดกับความสุขที่มีแปรเปลี่ยนไป

“เมื่อเราไม่มีความคิดผลัดไผ่ความทุกข์ และไม่ตื่นรนแสวงหาความสุข เรากลับจะพบว่าความสุขหรือสิ่งดีๆ ปรากฏอยู่เบื้องหน้าแล้ว ใช่หรือไม่ว่า ยิ่งผลัดไผ่ ก็ยิ่งเจอ ยิ่งไผ่หา ก็ยิ่งเห็นหาง แต่เมื่อไม่ปรารถนา ความสุขกลับมาปรากฏ เมื่อไม่สนใจ ความทุกข์ก็กลับเลือนหาย”

หนังสือ “ไม่ผลัดไผ่ ไม่ไผ่หา” เล่มนี้จึงเป็นหนังสือธรรมบรรยายของพระไพศาล วิสาโล ที่มุ่งแบ่งปันเพื่อจุดหมายดังกล่าว ซึ่งรวบรวมจากธรรมบรรยายที่ท่านเทศน์ในโอกาสต่างๆ แก่พระ เณร ผู้มาปฏิบัติธรรมที่วัดป่าสุคะโต รวมทั้งชาวบ้านที่มาถวายภัตตาหารเช้าที่วัด ซึ่งสำนักพิมพ์สวนเงินมีมา ได้ขออนุญาตนำมาเผยแพร่ เนื่องจากเล็งเห็นประโยชน์มหาศาลที่จะเกิดขึ้นกับทุกคนที่แสวงหาความสุขอันเกิดจากความสงบภายใน

พระไพศาล วิสาโล เขียน / สำนักพิมพ์ สวนเงินมีมา / ๑๘๔ หน้า / ราคา ๑๓๐ บาท

2

ผู้นำกับวิทยาศาสตร์ใหม่ (Leadership and the New Science) การค้นพบระเบียบในโลกไร้ระเบียบ

ผู้นำกับวิทยาศาสตร์ใหม่ ทำทนายให้เรากลับมาทบทวนทัศนคติที่มีต่อโลกและวิทยาศาสตร์ โดยผู้เขียนคือ มาร์กาเรต เจ. วีตเลย์ ได้นำเสนอแนวคิดใหม่ ที่ทุกคนจะต้องร่วมงานกันด้วยวิธีการที่แตกต่างไปจากแบบเดิม คือจะต้องมีขั้นตอน ความกรุณา และความกล้าหาญมากขึ้นกว่าเดิม พร้อมทั้งชี้ชวนให้ทุกคนเปิดใจกับหนทางใหม่ๆ ในการทำความเข้าใจกับประเด็นปัญหาที่มักเกิดขึ้นในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นความโกลาหล ความไม่แน่นอน การควบคุมกำกับเสรีภาพ การสื่อสาร การมีส่วนร่วม การวางแผนและการทำนายผลต่างๆ

หนังสือเล่มนี้จึงเน้นงานค้นพบทางวิทยาศาสตร์ที่เชื่อมโยงและเกี่ยวข้องกับทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการองค์กร โดยคำว่า “วิทยาศาสตร์ใหม่” ในหนังสือเล่มนี้ได้รับการนำเสนอโดยละเอียด 3 สาขา คือ ควอนตัมฟิสิกส์ ระบบแห่งองค์กรจัดการตัวเอง และทฤษฎีความไร้ระเบียบ

เพชรรัตน์ พงษ์เจริญสุข, รัชดา อิศระเสนารักษ์ และวิชิต เป่านิล แปล / มาร์กาเรต เจ. วีตเลย์ (Margaret J. Wheatley) เขียน / สำนักพิมพ์ สวนเงินมีมา / ๓๖๔ หน้า / ราคา ๒๖๐ บาท

Books

3

ความดีของคนหนุ่มสาว

หากหน่วยงานได้มีโอกาสมองเห็นพลังแห่งศักยภาพของคนหนุ่มสาว และช่วยกันส่งเสริม ก็จะทำให้คนหนุ่มสาวได้นำพลังในด้านดีของตนออกมาทำในสิ่งที่ดีต่อสังคมต่อไปอีกมากมาย ซึ่งเป็นที่มาของหนังสือ “ความดีของคนหนุ่มสาว” เล่มนี้

ผู้เขียน คือ อาจารย์สมพันธ์ เดชะอริก เป็นอาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้รวบรวมความคิดและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับบทเรียนทางสังคมที่มีทั้งนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน / โครงการ ตั้งแต่ระดับชาติจนถึงหมู่บ้านและชุมชน จากการทำงานกับชาวบ้านและชุมชนมา 25 ปี

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ออกมาในเวลาที่เหมาะสมอย่างยิ่งเพราะเป็นช่วงเวลาที่จะต้องทบทวนถึงเหตุการณ์ที่แล้วๆ มาเพื่อสร้างสิ่งใหม่ๆ เช่น รัฐธรรมนูญ และโครงการของรัฐต่างๆ เหมาะสำหรับคนที่ชื่นชอบการอ่านหนังสือประเภทให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์พร้อมสอดแทรกความคิดเห็น รวมทั้งสาระที่เกี่ยวข้องกับองค์กรหรือนโยบายของรัฐ หรือแม้กระทั่งเรื่องของการเมืองต่างๆ ผู้อ่านสามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งทางด้านวิชาการและการใช้ในการพัฒนาสังคมท้องถิ่นได้ มีวางจำหน่ายแล้วตามร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

สมพันธ์ เดชะอริก เขียน / สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน จัดจำหน่าย / ราคา ๑๒๐ บาท

1

Websites

<http://www.tei.or.th/tbcspd/csr/>

เครือข่ายความรู้ CSR หรือ Knowledge Sharing Network on Corporate Social Responsibility เกิดขึ้นเพื่อช่องทางหนึ่งที่จะทำให้บริษัทนำร่องที่เข้าร่วมโครงการการจัดการความรู้ด้านการดำเนินงานของ “ธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคม” ของบริษัทสมาชิกคณะกรรมการนักธุรกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมไทย ได้มาพบกันเพื่อนำเอาความรู้ด้าน CSR มาแลกเปลี่ยน แบ่งปัน กันในกลุ่มบริษัทนำร่อง และขยายผลไปยังหมู่สมาชิก TBCSD โดยเครือข่ายความรู้ CSR เป็นเครือข่ายที่เกิดจากการรวมตัวของบริษัทสมาชิก TBCSD 7 บริษัทนำร่อง ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท ปตท. เคมีคอล จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทยน้ำทิพย์ จำกัด การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) บริษัท แอมเวย์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) รวมทั้งสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย โดยได้รับการสนับสนุนการดำเนินการจัดตั้งเว็บไซต์เครือข่ายความรู้ CSR จากสมาชิกคณะกรรมการนักธุรกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมไทย เพื่อนำผลการดำเนินงานโครงการการจัดการความรู้ด้านการดำเนินงานของ “ธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคม” ของบริษัทสมาชิกคณะกรรมการนักธุรกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมไทยมาเผยแพร่ให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่องค์กรธุรกิจอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นการประชาสัมพันธ์องค์การสมาชิก TBCSD ต่อสาธารณชน

CALENDAR OF EVENTS 2007

Saturday 21 April

Chumphot Pantip auditorium
Chulalongkorn University

Public dialogue
Sufficiency Economy and global transformation

Wolfgang Sachs with thinkers from Thailand and abroad
Information: 0 2622 0955

April

Sunday 22 April

Thailand Book Tower, Bangkok
Sathorn soi 12

40 year Suksit Siam bookshop

Sulak Sivaraksa with writers, publishers,
book distributors and readers
www.suan-spirit.com

April

Sunday 29 April afternoon - Tuesday 1 May morning

Wangree Resort, Nakorn Nayok

Economics and Threefolding workshop

Following the Asia-Pacific Anthroposophy conference.

Case study on Community Supported Agriculture
(CSA) in Thailand and open discussion with Paul Mackay,
Cornelius Pietzner and Christopher Houghton-Budd.

www.anthroposophy-thailand.com

April

Tuesday 5 - Thursday 7 June

BITEC

UNESCAP Green Growth Policy Dialogue
Exploring the Hidden Potential for Innovation and
Business Change In conjunction with Entech & Renewable
Energy Asia 2007 Exhibition and Trade Fair 6-9 June

www.greengrowth.org
www.cmpthailand.com

United Nations
ESCAP

June

Thursday 22 - Saturday 24 November

Nongkhai

Monday 26 - Wednesday 28 November

Bangkok

3rd International Conference on Gross National Happiness
WORLD VIEWS MAKE A DIFFERENCE

November

Green Growth

Green Growth - environmentally sustainable economic growth for the well being of all

Green Business

เพียงแค่มหุค ธรรมชาติก็อยู่รอด เมื่อมนุษย์มีสำนักอนุรักษ์ ทรัพยากรทำลาย ธรรมชาติก็จะคงอยู่นานที่สุด
เอ็กโก กสิกรรม พืชไฟฟ้า (มหาชน) ที่มีความสำคัญของการปลูกสำนักอนุรักษ์ (ใจคน และกรที่ดูแลส่วนที่ระหว่างมนุษย์ธรรมชาติ จึงเริ่มโครงการศึกษา ไม้ว่าจะเป็น โครงการ
ค่ายเยาวชนที่อนุรักษ์บ้าน โครงการอนุรักษ์ชุมชน โครงการป่าชุมชน โครงการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ -181 ตลอดจนงานการผลิตไฟฟ้าในประเทศไทย เอ็กโก กู๊ปก็ได้ได้ถูกผลักดันในการดูแลสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีในบ้านของเรา

บริษัท เจริญกิจ จำกัด